

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Willemien Hobo	Gerda Kooijman
Wim van der Toorn	René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl
 Voor advertenties: willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 20,- en een abonnement per post kost € 30,- per jaar.
 Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:
 Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

Hele pagina	- € 550,- per jaar
Halve pagina	- € 275,- per jaar
Kwart pagina	- € 137,50 per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina	- € 400,- voor 1 jaar
Halve pagina	- € 200,- voor 1 jaar
Kwart pagina	- € 100,- voor 1 jaar
Achtste pagina	- € 55,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.
 Facebook: Dorpskrant Nederhemert
 Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app.

De contactpersoon binnen de gemeente is Nicole Heerius-van Duinen, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Ingrid Visser, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Terwijl de hele wereld lijkt thuis te werken, tijd heeft voor allerlei nieuwe hobby's, is het in mijn hoofd alsmaar drukker geworden. Totdat ik het simpele wandelen ontdekte. Sinds de app 'ommetje' van de hersenstichting z'n opmars maakte ben ik van m'n bureaustoel gekomen, heb ik m'n fiets en in grote lijnen ook de auto laten staan en loop ik vele kilometers door de omgeving. Verrassend wat je al lopend te weten komt: Wie er thuis werken en waar. Of ze een of twee schermen gebruiken (lekker belangrijk). Dat er mensen al lopend vergaderen. Wie er (waarschijnlijk) uitslapen en dat er februari al in de Maas wordt gezwommen in de vroege morgen. Lopend zie ik naar gelang het weer wat zwoeler wordt, het gedrag van de vogels ook weer actiever worden. Ze ontdekken ook hun soortgenoten en dan vooral van het andere geslacht. Lente heet dat.

Het winterse wuivende, buigende riet langs de kreek staat nog altijd fier maar dood recht in het ondiepe water van de kreek. In de zomer ziet het er altijd groen en fris uit. Opeens bedenk ik dat ik niet weet of het nou gemaaid wordt of dat het nieuwe groen het oude verdrijft. Ik zal er lopend achter komen binnenkort. Dat ommetje geeft ruimte en ontspanning in je hoofd. Je bent tegelijkertijd in staat je omgeving in je op te nemen, te genieten van het geluid van de vogels, diepzinnige gedachten te hebben en goeie ideeën te krijgen... Al loop je alleen maar een half uurtje, het is genoeg om te ontspannen en tegelijkertijd op te laden voor weer een productieve dag. Vooral het vroege tijdstip draagt hier echt aan bij.

Want dat is ook een dingetje. Die ommetjes app geeft je punten. Je krijgt namelijk extra punten als je een ommetje doet vóór 9 uur 's morgens. En als een echte Nederlandse puntenverzamelaar stort ik me ook op het doel zoveel mogelijk punten te verzamelen. Hier ben ik zeker niet alleen in. Tussen 8 en 9 uur is het al druk met wandelaars. Velen zetten al vroeg in de morgen al lopend hun muizenissen uit hun hoofd, al genietend langs het water over de Hemertse dijk en hier ontstaan zeker de mooiste ideeën. Lees er maar weer over in deze dorpskrant.

Gerda Kooijman

Nieuwtjes van de dorpsraad

Nieuwtjes van de dorpsraad

Helaas leven we met zijn allen nog steeds in een tijd van beperkingen door Corona.

Dit heeft tot gevolg dat het sociale leven grotendeels stil gelegd werd, waardoor we als dorpsraad niet veel hebben kunnen organiseren.

U allen en ook alle andere verenigingen hebben weinig tot niets kunnen doen.

Voor de feestdagen golden ook beperkende regels, waardoor we ze allemaal anders hebben meegemaakt dan anders.

Het was rustiger in het dorp.

Dit gold echter niet voor de overlast met oud- en nieuwjaar.

Oud en nieuw

Ondanks het vuurwerk- en samenscholingsverbod werd er in de weken voor oud en nieuw al het nodige de lucht in geschoten.

Met oud en nieuw begon het 's morgens al vroeg en duurde het tot een eindje in de nacht voor het weer rustig werd.

Nu is siervuurwerk altijd mooi, mits het echt alleen met oud en nieuw afgestoken wordt.

Het is ook mooi als mensen met elkaar om een vuurkorf bijkletsen.

Wanneer er echter banden verbrand gaan worden, dan is dit een ander verhaal. Dit is moeilijker op te ruimen en je loopt het vette roet allemaal naar binnen.

Hier klagen heel veel mensen over.

Verder heb je kans met al dat vuurwerk, dat er brand ontstaat (zoals bij van Wijk). Hier zitten we ook niet op te wachten.

Onze vraag is of jullie ideeën hebben hoe we oud en nieuw voor iedereen gezellig kunnen maken.

Laat het ons weten, misschien kunnen we een keer om tafel (jong en oud) om iets moois te organiseren, wat voor iedereen gezellig is.

Aftredend en herkiesbaar

Onze bestuursleden René van der Werken en Evelyne van Wijk zijn aftredend en herkiesbaar. Mocht u in ons bestuur plaats willen nemen, dan kunt u zich tot uiterlijk 1 juni 2021 opgeven bij de dorpsraad.

Speeltuin

In het speeltuintje aan de Ormelingsstraat is een mooi nieuw zitgroepje geplaatst, waar we jarenlang plezier van kunnen hebben.

Trapveldje

Aangezien er klachten van overlast kwamen zijn we een kijkje gaan nemen bij het trapveldje. We troffen het veldje in zeer slechte staat aan. De omheining is kapot, het gras zit vol kuilen en gaten en er ligt volop vuil.

We zijn met de eigenaar en de gemeente om tafel gegaan om te kijken of we het op kunnen knappen en er mogelijk ook verlichting bij te plaatsen.

Echter, door andere plannen van de gemeente zien we hiervan af. Het is niet verantwoord om hier geld in te stoppen, omdat het maar voor korte tijd zou kunnen zijn.

Ons advies aan de gemeente is om de doelen en hekken te verwijderen.

Mocht iemand nog een geschikte locatie weten waar we een veldje voor de jeugd kunnen maken, dan horen we dat graag.

Molendwarsstraat

Vanaf 29 maart a.s. zal aannemersbedrijf Zijlstra gaan beginnen met de herinrichting van de Molendwarsstraat.

NL-doet, dorp schoonmaken

Op zaterdag 27 maart 2021 is er in het kader van NL-doet een actie om zwerfvuil te gaan ruimen en zo een voorjaarsschoonmaak te houden in ons dorp.

Vrijwilligers kunnen zich opgeven bij Dirk Brugmans. Per mail naar dbrugmans@live.nl of op zijn mobiel nummer 06-22838436.

Starten en verzamelen bij Kiki Kossmann, Maasdijk 12a om 09.30 uur. Aan het einde van

de inzameling zal het vuil daar ook opgeslagen worden.

Kiki en Dirk zullen dan aanwezig zijn om jullie te ontvangen.

Speeltuin op Zuid

Als de Coronamaatregelen het toelaten, zal de speeltuin op Zuid vanaf zaterdag 27 maart weer open gaan.

Onze kleinste Hemertsen

Op 9 december 2020 is geboren

Samuel

Hendrik Lambertus

om 15.55 uur en weegt 4115 gram

Niels & Jeanine Smits
Emily, Marcel
Zietfortseweg 8
5317 NM Nederhemert
Tel: 0418-554021

Je bent voor ons een Godsgeschenk,
Zo kostbaar en zo klein
Wij bidden dat, waar jij ook gaat,
Zijn Hand op jou zal zijn

NOAN
Wolfers

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van onze zoon

NOAN
HENDRIK JOHANNES
Wolfers

- TROTSE OUDERS -
Jan & Joanne Wolfers

Molendwaarsstraat 6 | 5317 NP Nederhemert
T. 06 - 4622 6576 | 06 - 2032 5905

*Al kijkend naar
jouw kleine handje,
Krijgt ons geluk
een gouden randje.*

13 december 2020 20:26 uur 50 cm 3235 gram

Onze kleinste Hemertsen

Hein

11 januari 2021

15U42
3500G
52CM

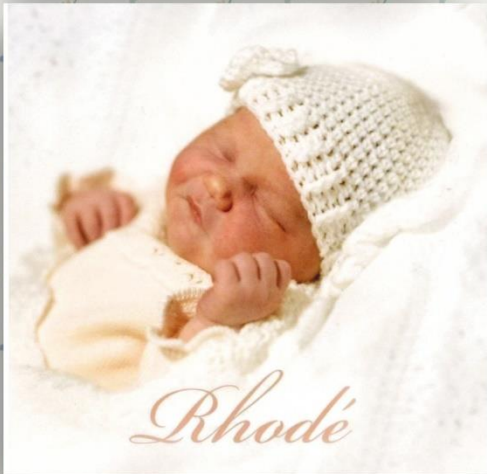

Een nieuw leven door God ons gegeven.
Het wonder is groot en jij zo klein.
Een kostbaar geschenk,
waar wij dankbaar voor zijn.

Hein Hendrik Jan

Zoon van
Arjan & Joanne
Oomen

BOTERBLOEMSTRAAT 34 · 5317 NH NEDERHEMERT
A. 0615553833 & J. 0657586376
ohsoprettyparty.com

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte van een lief
dochtertje en zusje

Wilhelmina Johanna

Wij noemen haar Rhodé

20 - 01 - 2021

Wim en Erna Struijk-Kroon
Julia, Leon, Mirjam, Esther, Sarah

Kerkplein 5
5317 JT Nederhemert
0418-551613

Heel veel vriendelijk wensen
Wilt u een klein boekje van een bezorger?

Onze kleinste Hemertsen

UIT GODS SCHEPPENDE EN BEWARENDE HAND
ONTVINGEN WIJ MET BLIJDSCAP
EEN DOCHTER EN ZUSJE

Salome

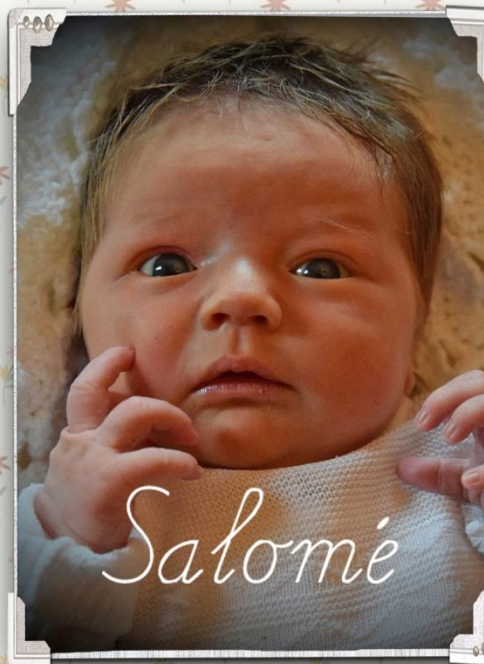
TEUNA CORNELIA

20-01-2021

ADRIAAN & HERMIEN WEIJMA-VOS
ABIGAÏL ELI

SLEUTELBLOEMSTRAAT 21
5317 NB NEDERHEMERT
0418 64 11 74

WIL JE EVEN KOMEN KIEKEN?
DAN KUN JE ONS OP 06 42 03 08 71 BEREIKEN.

Ik lig zo nu en dan te dromen,
dus bel eerst even, als je langs wilt komen
Contactgegevens:

Leon van Gemert, Tiffany van Wijk en Melody van Gemert
Ornelingsstraat 24, 5317JC te Nederhemert
0627530689 / 0652573797

05:40

3290 gr

51 cm

Heel lang moest ik wachten
en gaf ik mama's buik een kus
nu mag ik je echt knuffelen
en trots zeggen:
ik ben je grote zus

Kiano

2 februari 2021

Onze kleinste Hemertren

Iris

In liefde ontvangen
met vreugde verwacht,
heeft God ons verlangen
op Zijn tijd in vervulling gebracht.

Tessa Irene

8 februari 2021

Jan en Rianne Vos

Molenstraat 52
5317 JH Nederhemert
Jan 06-13718324 - Rianne 06-37198324

Jurgen

9 februari 2021

Jurgen

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde, verblijdde
ons met de geboorte van een zoontje en broertje

Gerrit Jan Adrianus

9 februari 2021

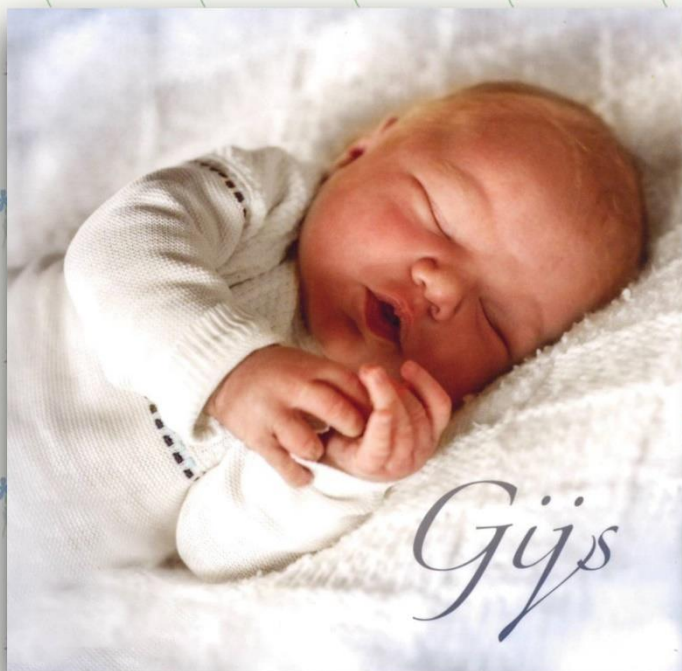
10:54 uur 3650 gr 54cm

Gerrit & Anna Bruygom- van Ooijen
Annelinde, Gerlice, Lieke, Hannah, Leonora, Rebecca

Maasdijk 52, 5317 KR Nederhemert
Tel. 0418-551981

Onze kleinste Hemertsen

Met dankbaarheid en blijdschap mochten wij
uit Gods scheppende en bewarende hand
een zoon en broertje ontvangen.

Alexander Gijsbert Willem

Wij noemen hem *Gijs*

4200 gram - 54cm
2 maart 2021

Jilles en Marian Oomen-Vos
Jan, Geert, Marina, Ruben, Lisanne en Mark

Nieuwstraat 10 - 5317 JA Nederhemert
tel. 0418-551239

DIT IS VAN DEN HEERE GESCHIED,
EN HET IS WONDERLIJK IN ONZE OGEN

PSALM 118 : 23

OP GODS TIJD ONTVINGEN WIJ UIT ZIJN SCHEPPENDE EN
BEWARENDE HAND TWEE DOCHTERS

Sandrina Johanna

- en -

Janneltje Adriana

NICO EN WILMA VAN AKEN
MAASDIJK 38
5317 KR NEDERHEMERT
NICO: 06-54994762 | WILMA: 06-11140729

Nieuw bedrijf: Kooijman

Nieuw bedrijf in Hèmert: Kooijman (administratie en adviesbureau)

Het is dinsdagavond en veel inwoners pikken nog een wandelronde mee voor de avondklok in gaat. Ik meld me bij bouwbedrijf Hobo op de dam, want we gaan op bezoek bij Michel Kooijman. Die is daar sinds kort gevestigd met zijn bureau in een deel van het kantoor. Michel is voor de volger van het amateurvoetbal uit de regio geen onbekende. De geboren en getogen Zuilichemse staat nog steeds regelmatig vermeld in de voetbalverslagen, als er tenminste gevoetbald wordt.

Wetend dat hij jaren bij Dick en Grietje van Eck heeft gewerkt in Delwijnen, vraag ik hem hoe hij daar terecht kwam. En toevallig heeft dat ook weer met voetbal te maken. "Ik volgde de opleiding administrateur op het MBO, toen ik op zoek moest naar een stageplaats. Dick was destijds de trainer van mijn voetbalelftal en ik vroeg of hij niet een plekje voor mij had. Na de

stage vroeg Dick of ik niet wilde blijven en sindsdien ben ik daar niet meer weg geweest. Op advies van Dick veranderde ik naar een BBL-opleiding en ging 4 dagen in de week werken en 1 dag naar school." Daar is Michel 12 jaar in dienst geweest, maar Dick wilde langzaamaan wat minderen met zijn werk.

Een overname door Michel lag voor de hand, maar Dick wilde het kantoor niet meer aan huis. Dus werd er gezocht naar een oplossing in de buurt en die werd gevonden. "We wilden lokaal blijven omdat de meeste klanten hier uit de buurt komen en zo kwamen we bij de familie Hobo terecht en hier zijn we perfect opgevangen. We hebben 3 ruimtes tot onze beschikking als werkruimte en nog een opslagruimte. Dick werkt ook nog een paar uur en heeft zijn eigen plekje en we zijn momenteel op zoek naar een nieuwe werknemer. De overname heeft tot nu toe niet voor veel problemen gezorgd, Dick heeft mij gekneed en het is fijn dat hij hier nog werkt met zijn vele jaren ervaring."

Diverse beroepsgroepen maken gebruik van hun diensten, zo ook particulieren en zelfs een waarzegster. Al moet die toch zelf kunnen voorspellen hoeveel belasting ze zou moeten betalen lijkt mij. "Wij willen graag laagdrempelig blijven, zo zitten wij ook niet in een 3-delig pak bijvoorbeeld. We houden van een persoonlijke benadering en hoeven niet per se een groot bureau te worden, waarbij een klant eerst langs de secretaresse moet om zich te melden als ze binnenkomen." Al lekker Hèmers eigenlijk.

René van de Werken

Kooijman
administratie- en adviesbureau

Tafeltje dekje in de sneeuw

Maaltijdbezorging tijdens hevige sneeuwval

Tafeltje-Dek-Je biedt mensen de gelegenheid om een warme maaltijd thuisbezorgd te krijgen. Maar hoe doen we dat tijdens de hevige sneeuwval van zondag 7 februari?

Toen was het voor de vrijwilliger die gepland stond onmogelijk om in Gameren de maaltijden op te halen en deze te bezorgen in Nederhemert en Aalst. Een oplossing werd gevonden door Koos van Leeuwen uit Delwijnen te vragen om deze route met alternatief vervoer te rijden.

Hierdoor gebeurde het dat de maaltijden op deze dag op een wel heel bijzondere manier door Koos, samen met zijn zoon, op een trekker bij de mensen thuisbezorgd werden. Het ging misschien wat langzamer als

gebruikelijk, maar met de auto had het weinig sneller gegaan.

Onderweg werden er door Koos verschillende malen met de schuif sneeuwduinen weggeschoven zodat de doorgang weer vrij was. Iedereen heeft die dag zijn of haar geplande maaltijd ontvangen.

Overigens, Tafeltje-dek-je is voor de gehele Bommelerwaard blijvend op zoek naar vrijwilligers om de maaltijdbezorging te waarborgen. Bezit van een tractor is geen vereiste. Een auto is voldoende. Opgeven kan bij Ria Bok (0610641804) of Arie van Leeuwen (0633605372).

Corona, als je ermee te maken hebt

Corona

Door een bestuurslid van deze krant werd ons gevraagd een stukje te schrijven over het Coronavirus omdat wij het van dichtbij hebben meegemaakt.

Vorig jaar werd de wereld opgeschrikt door een virus dat rondgaat als een briesende leeuw die niemand ontziet. Zo'n onzichtbaar nietig iets dat een mensenleven in één klap kan veranderen. We denken in de eerste plaats aan mensen die er aan zijn overleden. Zeker ook voor nabestaanden is het verschrikkelijk zwaar als je je geliefde af moet staan ten gevolge van dit kleine virus.

Omdat wij het van kortbij hebben meegemaakt kan ik mij niet voorstellen dat sommige mensen hier zo lichtvaardig over denken. Mijn vrouw heeft de dood in de ogen gezien en in het ziekenhuis gelegen. Daar nog dagen hard ziek geweest. Het is lastig voor te stellen wat je ook als familie moet meemaken. Zouden wij haar nog levend terugzien...?

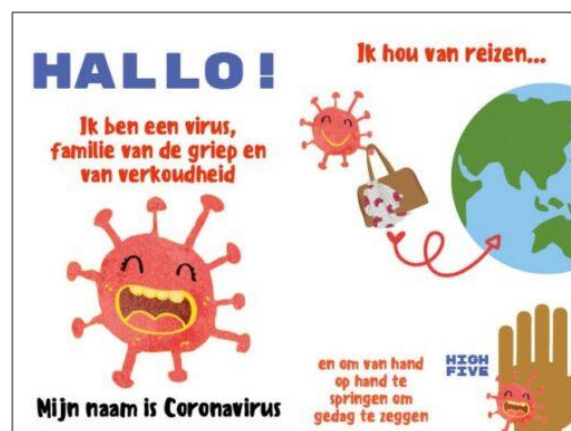
Er gaat ook een hele tijd overheen voordat je weer wat opknapt. Je blijft langdurig moe. Hoeveel patiënten liggen er nog in het ziekenhuis en thuis aan de zuurstof? Er zijn ook mensen die al heel lang geen smaak of reuk meer hebben. Daarom is het onvoorstelbaar dat sommige mensen onbeschermd de straat op gaan om te demonstreren en nergens rekening mee houden. Zij hebben niet meegemaakt wat wij ondervonden hebben, want dan zouden ze zich wel duizendmaal bedenken... of hun verstand is ver te zoeken. Het gaat namelijk niet alleen om jezelf, maar ook om je medemens. Want er staat niet voor niets geschreven: heb je naaste lief als je zelf. Niemand wil toch op zijn geweten hebben dat een ander het virus van jou krijgt, of je moet gewetenloos zijn.

Zeker, ik kan me voorstellen dat als je de deuren van je bedrijf op slot moet doen van de overheid, dat dit echt niet meevalt. Daarom is te hopen dat de regering deze bedrijven ondersteunt. Ons belastinggeld wordt vaak voor onzinnige dingen gebruikt. Maar dat kan wel wachten. Wij hebben wel naar de overheid - die over ons gesteld is - te luisteren zolang het niet tegen Bijbelse normen en waarden in gaat.

Voor onze jaartelling waren er ook al besmettelijke ziekten, zoals melaatsheid. Was hier iemand mee besmet, dan werd die persoon afgezonderd van de gemeenschap. Kwam er iemand op die melaats af dan was hij verplicht heel hard te roepen: "Onrein, onrein!", zodat er niemand met die vreselijke ziekte besmet zou raken. Dus toen waren er ook al overheden die over deze mensen gesteld waren. Deze mensen hielden zich er ook aan, dus waarom wij dan niet?

Mensen, laten we elkaar op gepaste afstand vasthouden. Er is al zoveel leed op de wereld. Vergeet een ding niet; Laat de zon zoveel mogelijk schijnen in uw naaste leven, zij zal ongetwijfeld op jou haar weerschijn geven. Gezondheid toegewenst.

Gijs van de Werken

Werken in 't Slot tijdens de pandemie

Marjiel Versteeg - Werken tijdens Covid-19 uitbraak in Zorgcentrum 't Slot

Tot voor ruim een jaar geleden hadden we nog nooit gehoord van het virus Covid-19. Inmiddels is het virus helaas niet meer weg te denken en is er veel in onze samenleving veranderd. We kennen bijna allemaal wel iemand die corona heeft gehad. Vooral ouderen zijn vatbaar voor het virus, waardoor verschillende verzorgingstehuizen zwaar getroffen zijn. Zo ook zorgcentrum 't Slot in Gameren. Marjiel Versteeg is werkzaam in 't Slot en vertelt ons wat voor impact corona heeft gehad op zijn afdeling.

Ik ben ongeveer 15 jaar werkzaam in de ouderenzorg. Op 1 jaar na, heb ik altijd met dementerende ouderen gewerkt. Dit is waar mijn hart ligt. Het werk met dementerende ouderen is namelijk elke dag -en zelfs elk uur- anders en daardoor ook uitdagend. Je leert de

bewoners en hun naasten kennen in een levensfase die heel heftig is. Voor zowel de bewoners als hun naasten. Dit levert bijzondere contacten op.

Sinds 4 jaar ben ik werkzaam bij Zorgcentrum 't Slot op afdeling Binnenplaats, waar de ouderen met verschillende vormen van dementie wonen. Er wonen op de afdeling 35 mensen, verdeeld over 5 huiskamers. In deze huiskamers worden de maaltijden gebruikt en activiteiten aangeboden aan de bewoners.

Tijdens het voorjaar van 2020 was de eerste Covid-19 golf. Met een aantal collega's werden we geschoold in het afnemen van de reguliere PCR-test die naar het lab gaat voor onderzoek en bepaling van besmetting, en het afnemen van een sneltest waar de uitslag binnen 15 minuten van bekend is.

Er waren regelmatig bewoners met coronagerelateerde klachten. Zij werden uiteraard getest en moesten in quarantaine totdat de uitslag van de test bekend was. Gelukkig kwamen we met de schrik vrij en is er in die tijd op mijn afdeling geen besmetting geweest. Dit in tegenstelling tot de afdeling Somatiek. Daar is tijdens de 1^e coronagolf wel een grote uitbraak geweest, waarbij helaas ook een fors aantal bewoners kwam te overlijden.

In het weekend van 5 en 6 december 2020 kwamen op de Binnenplaats bij een bewoner klachten aan het licht, die konden duiden op een corona-besmetting. We hebben meteen 2 testen afgenomen en de bewoner werd in quarantaine geplaatst. Dit betekende voor ons als verpleging dat we in persoonsbeschermende kleding moesten gaan werken. De inmiddels uit het nieuws bekende overalls, FFP2-mondkapjes (waar er gelukkig ruim voldoende van waren) en een spatbril.

Het in quarantaine plaatsen van een dementerende hebben we als afdeling veelvuldig besproken, met elkaar en met de collega's van het opgerichte crisisteam binnen 't Slot. Op de afdeling wonen verschillende ouderen die nog rond kunnen lopen over de afdeling en zo dus bij konden dragen aan het verspreiden van het coronavirus. We hebben er daarom voor gekozen om de afdeling in stukken af te sluiten en de bewoners zoveel mogelijk op de eigen kamers te laten verblijven.

In de week die volgde bleek het virus zich verder over de afdeling te hebben verspreid. De bewoners waren vaak zo ziek dat ze niet meer uit bed kwamen en op bed verzorgd moesten worden. De zorg bestond vooral uit er zijn voor de bewoners. Het klinkt misschien simpel, maar voor mij is het een belangrijk stuk van de zorg! Gewoon aan de bewoner laten merken dat je er bent zonder dat er persé altijd gesproken hoeft te worden.

Er werden ook steeds meer collega's ziek. Door de ziekte van deze collega's en het mindere bezoek van familie van bewoners nam de werkdruk enorm toe.

Er is toen door 't Slot een oproep gedaan aan betrokken mensen die een zorgachtergrond hadden om te komen helpen bij de zorg voor onze bewoners. Gelukkig hebben we veel hulp ontvangen. Dat heeft ons heel erg geholpen. Ook is het Rode Kruis een aantal weken komen helpen. Deze mensen hielpen niet direct in de zorg, maar hielpen ons met de zaken rondom de zorg. Denk hierbij aan het bijvullen van voorraden, bezoek helpen met aantrekken van beschermende kleding etc.

Het werken met deze zieke mensen en werken in de beschermende middelen vond ik erg zwaar, zowel lichamelijk als geestelijk. De ernstig zieke en benauwde bewoners kregen zuurstof toegediend via een zuurstof-concentrator. Dit is een apparaat dat de omgevingslucht filtert en zuivert, waardoor het een zuurstofrijke stroom van lucht kan toedienen aan de bewoners. Het gebrom van al deze apparaten op de gangen zal ik niet snel vergeten. Het waren zóveel, zulke ernstig zieke mensen! Dit greep me enorm aan.

Op de bewoners zelf heeft het uiteraard ook veel impact gehad. Zoveel bewoners die ineens gemist werden. Hun vertrouwde leefomgeving die ineens veranderde. De verzorgenden die er ineens anders uitzagen. Nadat de quarantaine opgeheven was, zei een bewoonster verschrikt tegen haar dochter 'Moet jij niet zo'n pak aan? Ik vertrouw het niet meer.'

Het zien ziek worden, achteruitgaan en uiteindelijk soms het overlijden van bewoners waar je een band mee opgebouwd hebt, is altijd moeilijk. Zeker als uiteindelijk 16 van de 35 bewoners in zo'n korte tijd overlijden. Met elkaar en met het thuisfront hier over praten hielp en helpt in de verwerking van wat we in december hebben meegemaakt.

Het blijft nog steeds spannend met de besmettingen, maar binnen de corona-regels en problematiek proberen we er met zijn allen het beste van te maken. Laatst, toen er zoveel sneeuw gevallen was, hebben we alle bewoners optimaal laten genieten. Er kwamen toen levendige verhalen van hun eigen kinderjaren naar boven en hoeveel sneeuw er vroeger lag. Dat zijn mooie momenten.

Marjiel Versteeg

Jenny van den Broek

Rietdekken

Rietdekken

Rietdekken is een oud beroep. Hiervoor is eigenlijk ook geen gerichte opleiding. Je moest het dus echt van iemand anders leren. Zelf heb ik het geleerd van de oom van mijn vrouw Willy, Gijs de rietdekker (Oomen). Gijs deed al jaren rietdekken. In mijn vrije tijd, rond 1978, ben ik met hem meegegaan om hem te gaan helpen. Zo heeft hij mij van lieverlee de kneepjes van het vak geleerd. Daarna heb ik een jaar in loondienst gewerkt bij Van Polland als rietdekker. Toch was dat niet mijn ding. Dat overall naar toe gaan en in de zomer erg heet boven op het dak beviel niet zo. Daarom heb ik daar maar een jaar gewerkt. Ik ben toen begonnen op Steenfabriek de Rijswaard in ploegendiensten. Hierdoor had ik nog tijd over om toch weer op het dak te klimmen. Her en der ging ik reparaties uitvoeren. Steeds meer mensen wisten mij te vinden en op deze manier vond ik het rietdekken wel erg leuk.

Hoe ging dat vroeger dat rietdekken? Toen ik begon met rietdekken ging het als volgt: Het riet werd bevestigd op de latten, door middel van een roestvrijstalen draad die om de lat werd geslagen. De draad wordt om de lat aangebracht met speciaal gereedschap. Dit heette geut en naald (zie foto). Bij deze open constructie blijft het riet vanaf de binnenkant gezien zichtbaar, ook wel de traditionele kap genoemd. Het is geen gemakkelijk werk. Bijvoorbeeld het zelfstand rietdekken van een schild kon je pas doen als je ongeveer 2 jaar ervaring had.

Het riet werd thuisbezorgd en vervolgens eigenhandig op maat gemaakt. Met een groot snijmes werd het gesneden en bijvoorbeeld tot stopbosjes gemaakt.

De stopplank:

De stopplank werd gebruikt bij het repareren van oude daken. Je stak het plankje in het riet, je lichtte hem iets op waardoor er plaats ontstond om nieuw riet erin te kloppen.

Drijfbord:

Dit is een houten bord met of zonder steel dat gebruikt werd bij de afwerking van het riet. Het bord is aan de onderzijde voorzien van gaten, geboord tot halve dikte. Deze waren snel versleten en daardoor kwam er een nieuwe versie met ijzeren ringen die veel langer meeging. Dat ging ook een stuk beter, want het riet bleef dan beter eraan hangen. Door gebruik van het drijfbord, kon je het riet mooi gelijk maken.

Sinds een jaar of 20 maak ik geen gebruik meer van de geut en naald. Sindsdien gebruik ik schroefdraad. Dit bevestig je op het dak en draai je aan met een boormachine. Qua stevigheid maakt het geen verschil met voorheen maar het werkt veel makkelijker.

Zelf ben ik de afgelopen 2 jaar niet meer actief geweest bij anderen op het dak. Ik probeer nog wel om mijn rieten daken van het huis en de schuur bij te houden zodat dat er wel mooi bij blijft liggen.

Cornelis Jan Kreling

Rectificatie

Wij nemen een CD op!

Muzikale klanken voor het Johannes evangelie in Congo.

Wat begon met een grap is uiteindelijk heel erg serieus geworden. Het was in november dat we met een aantal jongeren bij elkaar zaten, om naar de uitzending van de HHJO-jongerendag te kijken.

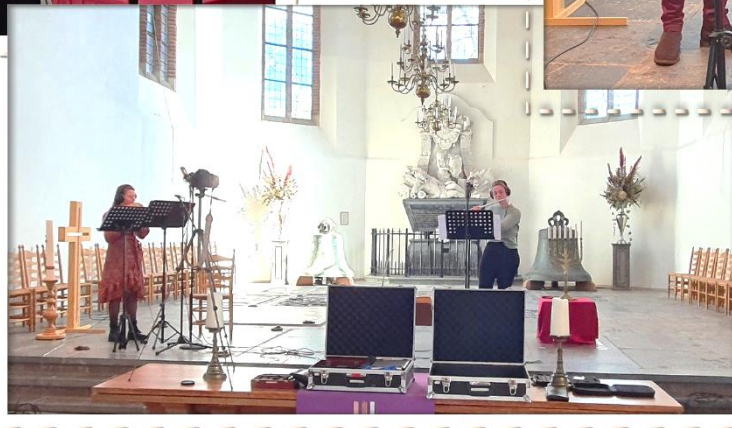
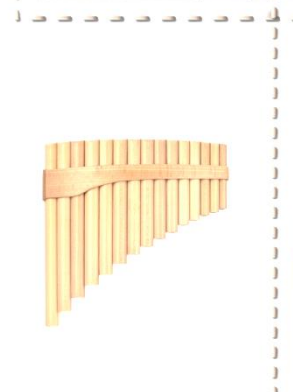
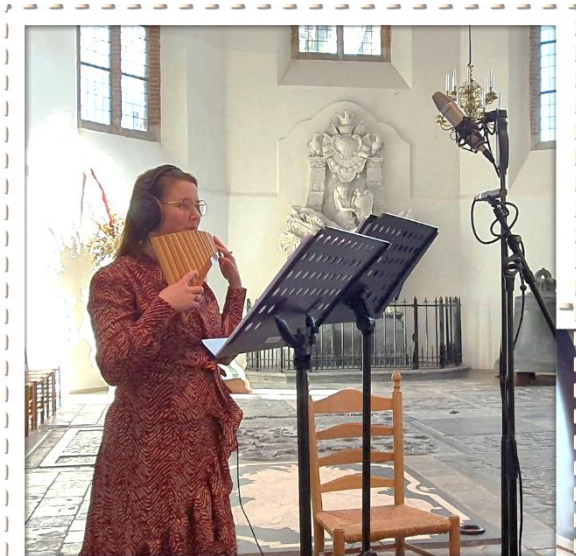
De Hersteld Hervormde Jongeren Organisatie heeft als doel dat jongeren God leren kennen. Dit doen ze door onder andere conferenties te organiseren en Bijbelstudiematerialen te maken. Elk jaar organiseert de HHJO een landelijke actie. Een aantal jaren geleden hebben we bijvoorbeeld met elkaar in een gevangenis geslapen om geld op te halen voor Gevangenzorg Nederland en hebben we een nacht in dozen geslapen voor stichting Ontmoeting.

Dit jaar organiseert de HHJO de landelijke actie voor Wycliffe Bijbelvertalers. Wycliffe Bijbelvertalers heeft als missie om in iedere taal waarin dat nodig is, een Bijbelvertaalproject

op te starten, zodat iedereen wereldwijd de Bijbel kan lezen in zijn eigen taal. Het doel van deze actie is de ondersteuning van de vertaling van het Johannes-evangelie voor de inwoners van Congo.

Na afloop van de uitzending van de HHJO jongerendag, hebben we met elkaar nog wat liederen gezongen. Tijdens het zingen begon er iemand solo te zingen, of dat nou mooi klonk zijn de meningen nog steeds over verdeeld. Uiteindelijk riep Doriene: 'Wauw dit is echt mooi, dit kan zo op een CD'. En toen werd er geroepen: 'We kunnen wel een CD gaan maken met elkaar en die verkopen voor de HHJO en Wycliffe Bijbelvertalers'.

Iedereen was razend enthousiast. Er werden zelfs al verschillende ideeën geopperd. Zo was iedereen heel enthousiast over de kerk van Heusden met het legendarische orgel en vleugel. Daarom hebben we direct contact

gelegd met de koster van de kerk, Wilco en Connie Honcoop. Zij waren net zo enthousiast over het idee als wij.

Voor de onkosten, het gebruik van de kerk, het opnemen van de CD en de productie hiervan, hebben we een sponsorbrief verzonden. Alle bedrijven en particulieren die gesponsord hebben willen we hiervoor enorm bedanken!

Na heel wat vergaderingen hebben we verschillende psalmen en liederen uitgezocht, die te maken hebben met het thema: 'Persoonlijk Woord voor iedereen'. Dit is de slogan van de landelijke actie van de HHJO. Uiteindelijk is er een mooie tracklist samengesteld en kon het oefenen beginnen.

Zaterdag 6 maart was het dan eindelijk zo ver, de opname dag! WIPESoft begon al vroeg met het opbouwen van alle apparatuur. Na wat technische problemen konden we om 11.00 uur beginnen met opnemen. Het was intensief, maar daarnaast was het ook genieten. Om 17.00 uur waren dan toch alle stukken naar tevredenheid opgenomen en hebben we de dag gezellig met elkaar afgesloten. We kijken terug op een mooie en muzikale dag!

De CD is vanaf begin april heel eenvoudig te bestellen via onze website: actiegroepnederhemert.nl. Ook is de CD verkrijgbaar bij 't Kloske en de Boekenplank. Of telefonisch te bestellen via: 06-12750638. De CD bevat 15 instrumentale tracks met verschillende instrumenten en kost €10,-. Bestelt u 2 Cd's, om er bijvoorbeeld één cadeau te geven? Dan betaalt u €17,50. Het gehele bedrag komt ten gunste van de HHJO en Wycliffe Bijbelvertalers.

We hopen dat de verkoop van deze CD mag bijdragen tot uitbreiding van het Koninkrijk van God, zodat eenmaal alle volken de HEERE zullen loven:

De volken zullen, HEER, U loven;
O HEER, U loven altemaal,
Die d' aarde vruchtbaar maakt van boven,
Dat z' ons op haar gewas onthaalt'.
God is ons genegen;
Onze God geeft zegen.
Hij, die alles geeft,
Hij zal zijn geprezen;
Hem zal alles vrezen,
Wat op aarde leeft.
Psalm 67:3

De volgende jongeren hebben meegewerkt aan de CD:

Gerjolein Bouman (panfluit)
Mandy Bouman (piano)
Jan van Klinken (trompet)
Niels van Klinken (orgel)
Jeroen van de Merwe (orgel/registrant)
Emiel Morée (viool)
Betty Oomen (orgel)
Doriene Oomen (piano)
Elize van de Wetering (dwarsfluit)
Jaco van de Wetering (registrant)

Niels van Klinken

Uit de pastorie

Duizend, duizend maal!

Een heel leger soldaten is op Hem afgestuurd. Alsof Hij een gevaarlijke misdadiger was! Maar nooit heeft Hij kwaad gedaan, integendeel alleen maar goed. Zieken maakte Hij gezond, Hij keek naar mensen naar wie niemand omkeek, Hij ging om met mensen die met de nek werden aangekeken. Wie is Hij toch, dat Hij om wilde gaan met het uitschot van de samenleving?

Achteraf gezien zijn al die soldaten eigenlijk niet nodig geweest. Het lijkt wel alsof Hij ze stond op te wachten. Hij verzet Zich niet, Hij verbergt Zich niet, Hij geeft Zich helemaal gewillig over om gearresteerd te worden, vastgebonden, meegevoerd. Wel heeft Hij één voorwaarde: de vrienden die bij Hem waren, zouden vrijuit gaan. Midden in de heldere nacht gaan al die soldaten met hun Gevangene terug naar de stad. Wie is Hij toch, dat Hij Zich zo gemakkelijk laat arresteren?

Terug in de stad wordt Hij afgeleverd bij de rechtbank. De soldaten gaan terug naar de kazerne, blij dat deze klus er weer op zit. Politie mannen nemen de Arrestant over en brengen Hem de rechtszaal binnen. Het is wel heel laat en bijna nacht, maar voor deze speciale gelegenheid is toch een echte rechtszitting georganiseerd. Kennelijk is dit een heel bijzondere Verdachte. Opvallend hoe haatdragend die mensen naar Hem kijken! Wat zou Hij hun misdaan hebben? Waarom hebben ze zo'n haat tegen Hem? Wie is Hij toch, dat ze Hem zo haten?

Als de rechtszitting is geopend, komen er allemaal getuigen opdraven. Maar wat ze te zeggen hebben, stelt ook eigenlijk weinig voor. Bovendien zeggen ze allemaal wat anders. Wat is dit voor een rechtszitting? Dit lijkt wel een spelletje. Eindelijk komen twee mensen met een beschuldiging, maar Hij antwoordt daar helemaal niet op. De rechter ergert zich eraan,

hij is gaan staan en hij buldert door de zaal. Antwoordt Gij niets? Maar de Verdachte zwijgt. De rechter wordt woest en schreeuwt: Doch Jezus zweeg stil. "Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij ons zegt of Gij zijt de Christus, de Zoon Gods." Hij is zo te zien niet onder de indruk van deze rechter en Hij antwoordt heel kalm: Gij zegt het. Dat is helemaal waar, Ik ben de Christus, Ik ben de Zoon van God.

De rechtbank komt in beweging alsof de bliksem is ingeslagen. De rechter brult door de zaal: Hij heeft God gelasterd! Hij zegt dat Hij God is! Rechters, wat denken jullie ervan? De rechtbank eist de doodstraf. Een mens die zegt dat Hij God is, moet sterven. De rechters komen op Hem af als hyena's op hun prooi. Ze spugen in Zijn gezicht, slaan Hem in Zijn gezicht, maken Hem bespottelijk. De rechtszitting wordt beëindigd. Wie is Hij toch? Als Hij de Zoon van God is, hoe kan Hij dat alles toelaten?

Zodra het licht is, wordt de rechtszitting hervat en wordt het doodvonnis uitgesproken. Helaas mogen ze dat vonnis niet zelf uitvoeren. Laten de Romeinen dat maar doen. En even later wordt de Veroordeelde naar de Romeinse stadhouder gebracht. Hij is vastgebonden en de stadhouder wordt duidelijk gemaakt wat de bedoeling is. Dit is een misdadiger en u moet Hem ter dood brengen. Maar de stadhouder laat zich zomaar niet voor dat karretje spannen. Hij gaat niet zomaar een doodvonnis uitvoeren! Verbaasd kijkt hij naar de Veroordeelde. Die ziet er helemaal niet uit als een misdadiger. Maar wie is Hij wél? Wat heeft Hij misdaan?

Ondertussen verzamelen zich massa's mensen voor het paleis van de stadhouder. Die schreeuwen en brullen: weg met Hem, weg met Hem, kruisig Hem, kruisig Hem. Na heel wat heen- en weer gepraat gaat de stadhouder door de knieën. Anders wordt het in de stad onrustig en daar heeft hij geen zin in. Dan moet die Man maar sterven, ook al is Hij onschuldig, want daar is de stadhouder helemaal van overtuigd.

Met tegenzin spreekt hij het doodvonnis uit: Hij moet gekruisigd worden.

Dat is voor de soldaten routinewerk. Ze hebben al zoveel mensen gekruisigd. Eerst wordt de Veroordeelde gegeseld. Dan moet Hij met een balk op Zijn kapotgeslagen rug naar de plaats van de terechtstelling. Die is buiten de stad. Daar staan palen rechtop in de grond. De kleren van de Veroordeelde worden uitgetrokken. De dwarsbalk wordt aan de staande paal bevestigd en de Veroordeelde wordt vastgespijkerd aan handen en voeten aan het kruishout. Daar hangt Hij, met de armen wijd uitgestrekt. Iemand die gekruisigd is, kan daar wel een paar dagen hangen voordat hij sterft. Het publiek maakt Hem bespottelijk. Kom dan van het kruis af, als je de Christus bent, smalen ze.

Het wordt midden op de dag donker. Een zonsverduistering kan het niet geweest zijn. Wat het wel is, weet geen mens. De mensen erom heen zwijgen. De Gekruisigde hangt daar in het donker. Wat er in Hem omgaat, weet ook geen mens. Iedereen voelt: dit is geen gewoon mens zoals ieder ander. Maar Wie is Hij wél? De Gekruisigde roept met grote stem: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"

Dat is de allerdiepste noodkreet die ooit op aarde geklonken heeft. Het begint weer licht te worden. Hij roept nog een keer met grote stem. Hij buigt Zijn hoofd. Hij sterft. Nu al? De Romeinse officier die er bij staat, heeft nooit zoiets gezien. Hij zegt: deze Mens was Gods Zoon!

Lezer: kent u Hem? Weet u Zijn Naam? Hij is Jezus Christus, de Zoon van God, God en mens tegelijk. Waarom is Hij zo gehaat, waarom is Hij gearresteerd, ter dood veroordeeld, gekruisigd, gestorven? Omdat Hij de plaats inneemt van een ander. Hij is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. Hij neemt de plaats in van een mens die de dood verdiend heeft. Ook voor u?

*Jezus, leven van mijn leven,
Jezus, dood van mijne dood,
die voor mij U hebt gegeven,
in de bangste zielennoed,
opdat ik niet hoop'loos sterven,
maar uw heerlijkheid zou erven,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!*

(dit gedicht is van E.Chr. Homburg, 1659)

Van de Wegwijzer

Project Hugo de Groot

Op 22 maart 2021 is het precies 400 jaar geleden dat Hugo de Groot in een boekenkist is ontsnapt uit Loevestein.

‘Komt Hugo bij ons in de klas?’ De kinderen van groep 5 van de Wegwijzer zijn erg benieuwd naar wat ze maandagmorgen 1 maart gaan doen. Al gauw blijkt dat Hugo de Groot niet zelf in de klas komt. Wel komt er een mevrouw van het Stadskaas in Zaltbommel in de klas. Deze mevrouw komt iets vertellen over Hugo de Groot.

Sommige kinderen weten al wat over Hugo de Groot. Ze weten dat hij is opgesloten in slot Loevestein, en dat hij daaruit ook is ontsnapt. De kinderen leren ook dat Hugo de Groot leefde in de tijd van de tachtigjarige oorlog.

Ze komen te weten dat hij heel veel heeft gedaan en geschreven voor de rechten van mensen. In de tijd van Hugo was het natuurlijk oorlog. Hij vond dit niet goed, hij wilde graag vrede. Ook in zijn boeken schreef hij dat alle mensen recht hadden op vrede en vrijheid. Prins Maurits, de stadhouder uit die tijd, wilde juist graag de Spanjaarden verslaan. Daarom liet hij Hugo opsluiten in Slot Loevestein.

Toen Hugo in Slot Loevestein zat kreeg hij elke week boeken uit Gorinchem. Deze boeken had hij zelf weer nodig om zijn eigen boek te schrijven. Door de boekenkist kreeg zijn vrouw een idee. Hugo zou in de boekenkist kunnen ontsnappen! Hij moest wel een paar uur per dag oefenen om in de kist te zitten. In de kist moest hij lange tijd heel stil zitten. Toen dat was gelukt kon hij eindelijk proberen om te ontsnappen. De soldaten merkten het gelukkig niet. Vanuit Gorinchem vluchtte Hugo de Groot naar Parijs.

Nadat de kinderen hebben geleerd wie Hugo de Groot was en wat hij voor de mensen heeft gedaan, gaan we knutselen. We gaan natuurlijk niet zomaar knutselen. Hugo de Groot heeft natuurlijk allemaal dingen gedaan die heel erg belangrijk zijn voor de rechten van de mensen.

Tijdens de kunstles mogen de kinderen bedenken wat voor henzelf heel belangrijk is. Sommige kinderen vinden hun huisdier of hun lievelingsdier heel belangrijk. Andere kinderen vinden juist hun hobby belangrijk omdat ze die samen met hun vrienden doen. Als ze dat bedacht hebben mogen de kinderen plaatjes uitzoeken die ze bij hen vinden passen. De plaatjes worden geplakt op een bijzonder doosje. In het doosje worden namelijk allemaal briefjes gedaan met dingen die de kinderen heel erg belangrijk voor elkaar vinden.

Bijvoorbeeld dat ieder kind het recht heeft om naar school te gaan.

De doosjes worden heel mooi versierd. Ieder doosje is verschillend. Ieder kind is ook anders. Als we naar de doosjes kijken kunnen we als het goed is meteen zien van wie welk doosje is. Met plaatjes, stroken en gekleurde stukjes papier worden er allerlei verschillende patronen op de doosjes gemaakt. De kinderen moeten goed bedenken welke kleuren en figuren bij elkaar passen.

De ochtend vliegt voorbij, alle kinderen zijn heerlijk bezig en hebben al heuse kunstwerken gemaakt. Voor we het weten is het alweer tien over half twaalf en moeten we al gaan eindigen. De kinderen hebben deze ochtend niet alleen veel geleerd over Hugo de Groot, maar ook over dingen die ze zelf belangrijk vinden.

C. van der Mel-Kooijman

Nieuwe inwoners: Familie Truder

In 1652 landden de Nederlanders in Zuid-Afrika. In 2020 keerden ze terug en landden in Nederhemert. Dit waren de Truters en we zijn blij om hier te zijn! We stellen ons graag voor in een gemengde taal genaamd "Afri-Dutch" (Afrikaans-Nederlands) dus hier komt het...

Waldemar is opgegroeid in een klein dorpje in Zuid-Afrika, vlak bij de hoofdstad Pretoria. Sinds hij vier jaar oud was, schetste hij tekeningen van jetmotoren en toen hij ouder werd, nam zijn vader, een kernfysicus, hem mee naar vliegshows in het hele land en zijn passie voor vliegen groeide. Nadat hij een instapcursus bij de Royal Marines in Engeland had gevolgd, keerde hij terug naar Zuid-Afrika om zijn kinderdroom te volgen en piloot te worden. Met DHL werkte hij in Afrikaanse landen zoals Tanzania, Gabon, Botswana en Namibië.

Mijn (Jeanine) moeder is geboren en getogen in Schipluiden en mijn Oupa Joop Ditewig richtte de Toyota DIGO Delft dealership op, die mijn oom nu beheert. Ik ben gezegend dat mijn Oupa besloot toen ze in 1980 naar Zuid-Afrika verhuisden, dat hij elke drie jaar het hele gezin naar Nederland zou terugbrengen, zodat ze niet uit elkaar zouden drijven. En dus is Nederland altijd mijn tweede thuis geweest. Toen ik twaalf was, werden mijn ouders zendelingen en dat werk bracht me naar de VS en Ierland en weer terug naar Zuid-Afrika.

Waldemar en ik ontmoetten elkaar via onze gemeenschappelijke vrienden en trouwden 12 jaar geleden in het jaar dat hij zijn commerciële vlieglicentie heeft gehaald en ik mijn Bachelors in Marketing. We dachten dat we vier jaar later klaar waren om een gezin te beginnen en besloten om eerst een kleine, zwarte mopshond, Brolloks, in onze familie te brengen. Maar 9 maanden later werd onze leuke Daniël geboren.

Daniël houdt van alles wat leger en camouflage is, "hamburger night" is zijn favoriet en hij kan nog steeds niet beslissen of hij soldaat of wetenschapper wil worden als hij groot is. Twee jaar later werd onze technisch ingestelde Judah geboren. Hij kan de hele middag een boek over voertuigen lezen, kan binnen twee minuten een papieren jet opvouwen en wil later SWAT-politieagent worden.

In 2017 kreeg Waldemar een baan als passagierjet-piloot in Hong Kong voor Cathay Pacific. Dus pakten we onze koffers weer in en verhuisden naar een klein vissersdorpje met onze twee kleine jongens. In het dorpje, Mui Wo, rijden geen auto's dus het lukte ons om een

Nederlandse bakfiets te kopen van een Nederlands gezin dat Hong Kong verliet. Ook in het dorp zijn er vrij rondlopende waterbuffels en giftige slangen - echt een avontuur! We trotseerden de verschrikkelijke tropische vochtigheid en maakten de afgelopen vier jaar drie ernstige boomscheurende tyfoons en één aardbeving mee. We woonden in een 75 m² "vogelhokje" appartement en overleefden de hitte alleen omdat we een zwembad op ons dak hadden.

In 2019 werd onze springerige Arend geboren. Hij klimt graag op de hoge radiator in de badkamer, zodat hij uit het raam naar de vogels kan kijken. Een van zijn eerste woorden was "Heidi" uit het verhaal van het kleine meisje in de Alpen en als hij groot is wil hij ... ouder worden.

Vorig jaar, toen het coronavirus uitbrak in Wuhan, werd Hong Kong zeer snel getroffen en we evacueerden binnen 24 uur na het nemen van de beslissing voordat ze onze stad opsloten. Ik herinner me dat ik in het vliegtuig zat na een waanzin van het inpakken van koffers, benieuwd of we ooit nog terug zouden komen naar ons huis. We zijn bij mijn Ouma in Delft gaan wonen en hebben een bakfiets gekocht. Na een paar maanden wachten op de storm in Hong Kong, realiseerden we ons dat Nederland ons nieuwe thuis is geworden.

Waldemar heeft de afgelopen jaren getraind op het gebied van Aquaponics en we hebben nog altijd een droom van een stadsboerderij gehad. Voor deze droom hadden we een glaskas nodig. We hebben toen een straal van een uur rond Schiphol getekend en gingen op jacht. De zoektocht heeft ons hier naar Nederhemert geleid. We hebben dit prachtige huis gevonden

in zo'n gezellig dorpje en hier in de Schoolstraat staat de gewilde glaskas!

Om in Gelderland te zijn, inspireert echt je innerlijke boer. Van de interesse in Aquaponics en een passie om gezond, vers voedsel aan te bieden aan onze eigen regio, zijn we zo geïntrigeerd door een andere opkomende industrie van het kweken van Microgroenten. Je hebt misschien wel eens gehoord van kiemgroenten zoals alfalfa die worden gegeten als het zaadje en de stengel van een babyplant. Met Microgroenten oogsten we de plant ongeveer een week later dan kiemgroenten en eet de stengel en de eerste bladeren op. Studies tonen aan hoe voedzaam deze geweldige en smakelijke groenten zijn en toen we experimenteerden en zagen hoe onze jongens dol zijn op de smaak, waren we verkocht. Het is zo'n duurzame industrie met een zeer laag waterverbruik en gerecyclede grond en we zijn zo trots dat we biologische zaden hebben gevonden in fantastische smaken zoals Zonnebloem, Erwten en Radijs. Als je Microgroenten proeft, hebben ze een vleugje van de volwassen plant (Broccoli Microgroenten smaakt wel naar Broccoli) maar zoveel andere smaken zoals nootachtig, aards, kruidachtig, zoet, knapperig, pittig.

Microgroenten zijn een van de grootste voedseltrends van 2021 en kunnen zoveel meer zijn dan alleen garnering. Je kunt in warme en koude maaltijden de sla, spinazie of boerenkool ermee vervangen. Het maakt wraps, pita's, pizza's, soep, boterhammen, pasta's, salades en stoofpotten zo mooi en gezond om te eten!

We hebben ons stadsboerderij Boerland Greens geopend in het hart van Nederhemert.

Onze webshop is klaar voor bestellingen en we doen een gratis Groen levering op de bakfiets tussen Delwijnen en Aalst. We oogsten elke maandag en streven ernaar om op dinsdag te leveren. We proberen iedere week na de levering van deur tot deur te gaan om monsters uit te delen.

Als je graag een gratis monster wilt proeven en we zijn nog niet langs geweest, stuur me dan een e-mail of vul het contactformulier op onze website in en ik kom graag langs met een pakketje Microgroenten.

...en op deze manier hopen we al jullie lieve inwoners van Nederhemert te ontmoeten!

Tot dan!

Waldemar, Jeanine, Daniël, Judah en Arend

Nieuwe inwoners: Sjoerd en Kim Beuger-Stockx

Hallo allemaal!

Wij zijn Sjoerd en Kim Beuger-Stockx. Vorig jaar was het voor ons na ruim 10 jaar in de Randstad (eindelijk) tijd om die regio te verlaten. We wilden graag het dorpsleven opzoeken en in verband met werk ongeveer in het midden van het land. Zo zijn we in Nederhemert terecht gekomen.

In Augustus hebben we de Randstad achter ons gelaten en sindsdien wonen we aan de Maasdijk 86.

Sjoerd werkt als archeoloog en leidt opgravingen door heel Nederland. Wanneer hij thuis is, duikt hij graag de uiterwaarden in met zijn camera om vogels te fotograferen. Kim is uitvoerend musicus en muziekdocent en speelt fagot bij orkesten als Holland Baroque en Ton Koopman. Daarnaast geeft ze muzieklessen (blokfluit & fagot). Dit doet ze nu nog op een school in Voorburg, bij Den Haag, maar het liefste zou ze in de toekomst een muziekpraktijk beginnen in Nederhemert voor de kinderen uit de buurt.

Het dorpsleven bevalt ons enorm goed, wat een goede keuze is dat geweest! We voelen ons hier al helemaal thuis. De lieve burens, prachtige natuur, de rust en het leuke dorp... Heerlijk! We hopen dat we hier nog héél lang mogen wonen.

Sjoerd en Kim

Nieuwe inwoners op 't Eiland

Nieuwe bewoners op 't Eiland

In het witte huis tegenover de Speeltuin zijn begin dit jaar nieuwe bewoners op 't Eiland neergestreken. Zij stellen zich aan ons voor. Wij zijn Pieter (57) en Karin (54) Akkermans en wonen aan de Kerklaan op nummer 1. We zijn ontzettend blij dat we ons op deze prachtige plek hebben mogen vestigen. Het is voor ons een droom die werkelijkheid is geworden!

We zijn beiden opgegroeid in Nijmegen en hebben elkaar daar ook leren kennen. Vervolgens hebben we de studiejaren (Pieter HTS Bouwkunde en Karin opleiding verpleegkundige) in Den Bosch doorgebracht en zijn vanaf ons trouwen in 1995 verhuisd naar Rosmalen. Hier zijn onze drie kinderen Roos, Ilse en Thomas geboren en opgegroeid. We hebben er een leuke tijd gehad, het was fijn om school, sport en winkels op loop-/fietsafstand te hebben. Ondanks die fijne stek bleef voor ons aldoor de wens bestaan om meer in de natuur te wonen. Toen ook onze jongste zoon op kamers ging, konden wij ons zoekgebied naar een andere woning wat meer gaan uitbreiden en hadden wij het geluk de prachtige woning van Jan en Ella Opschoor te kunnen kopen. We genieten elke dag van het uitzicht vanuit ons raam; wat heerlijk om zo ver weg te kunnen kijken! Jan heeft ons voorzien van veel informatie over de geschiedenis van het Eiland: hierdoor beseffen we nog meer dat het een voorrecht is om op deze mooie plek te mogen wonen!

Vanwege de Coronacrisis is Pieter voornamelijk vanuit huis bezig met zijn werkzaamheden voor NS Stations: het bouwen en verbouwen van de stations. Hoe heerlijk is het dan om vanuit je 'kantoor' even de natuur in te mogen stappen om te genieten en te ontspannen. Sinds onze verhuizing heb ik (=Hanneke) mijn baan als verpleegkundige in de wijk opgezegd, een beslissing waarbij gezondheidsproblemen een rol hebben gespeeld. Ik hoop me samen met Pieter toe te gaan leggen op tuinieren: we gaan ontdekken of we een beetje groene vingers hebben...

We voelen ons heel erg welkom geheten in Nederhemert-Zuid! Tijdens onze wandelingen met de hond hebben we al veel aanspraak gehad: iedereen is even vriendelijk! We hopen hier vele jaren met plezier te mogen wonen!

Trouwambtenaar BABS Bente

Trouwambtenaar BABS Bente

Wat leuk dat ik, Bente, me mag voorstellen aan de inwoners van Hemert.

Sinds een jaartje zijn we, Casper en ik, de bewoners van de prachtige dijkwoning Maasdijk 21 met uitzicht op de put. De eerste tijd hebben we het een en ander verbouwd, samen met de mannen van Gerrit Vos. Nu wonen we er al enige tijd en genieten van de seizoenen en de omgeving.

Wellicht ben ik voor sommigen een bekende, want ik heb 18 jaar bij de Rabobank in Hedel en later in Zaltbommel gewerkt. Ik was actief betrokken bij de activiteiten die we deden met de clubs en verenigingen in de Bommelerwaard en een kartrekker van NL Doet, waar de Rabobank ieder jaar aan diverse vrijwilligersprojecten meedeed in de regio. Begin 2019 heb ik het roer omgegooid en na een zoektocht wat ik na mijn Rabo-tijd wilde gaan doen, ben ik trouwambtenaar geworden bij de Gemeente Vught. Voor velen een bijbaan, maar voor mij een topbaan!

Prachtig beroep

Als Buitengewoon Ambtenaar van de Burgerlijke Stand (BABS) heb ik het voorrecht om een wezenlijke bijdrage te leveren aan een bijzonder moment in het leven van twee mensen. Tijdens de trouwceremonie vertel ik een uniek verhaal, namelijk het verhaal van de twee mensen die daar voor mij zitten. Geen verhaal over de historie van de trouwlocatie of een gedicht dat niet aansluit bij het bruidspaar. Allereerst neem ik uitgebreid de tijd om in een ontspannen omgeving de verhalen op te halen van het bruidspaar. Ik ga naar de mensen toe of ze zitten bij mij thuis aan de keukentafel. Van de

ene vraag rol je in het andere verhaal en ben je al snel anderhalf tot twee uur verder.

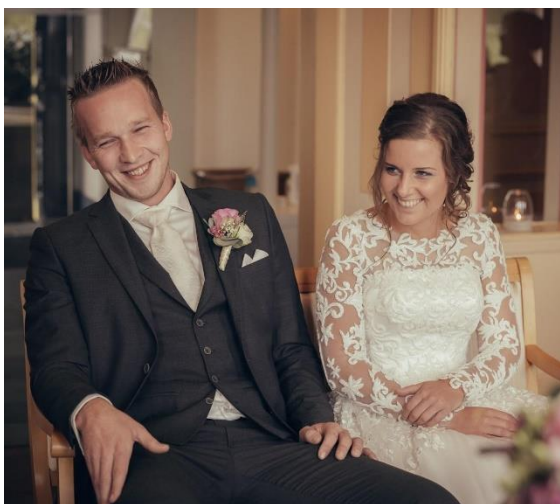
Naast alle verhalen van het bruidspaar vraag ik ook aan dierbaren van het stel om hun anekdotes en belevenissen met mij te delen. Aan ouders stel ik vaak de vraag wat hun eerste indruk was van de aanstaande schoonzoon of -dochter. Daar maak ik dan één verhaal van, waarbij ik zoveel mogelijk de woorden gebruik waarmee zij aan mij het verhaal verteld hebben. Zo wordt het een hele herkenbare en persoonlijke trouwceremonie. Soms krijg ik van ouders de reactie "op deze manier wil ik nog wel een keer trouwen met mijn man/vrouw."

Een Hemerts bruidspaar

Via via, zoals dat gaat op een dorp, kwam ik in contact met Ingeborg Hovestadt en Leander Oomen. Zij gingen begin oktober 2019 trouwen in Huis Brakel. Ik had de eer om ze in de echt te verbinden.

Een paar weken voor de bruiloft kwamen ze bij mij thuis om de trouwceremonie te bespreken. Wat Ingeborg niet wist, is dat ik contact had met haar vriendinnen en dat ze op dat moment opgehaald werd voor haar vrijgezellendag. Dat had ze echt niet verwacht en ze was totaal

overdonderd. Om haar reactie konden we met z'n allen hartelijk lachen.

Na een zomer waarbij de COVID-19 maatregelen wat minder streng waren, werden de maatregelen steeds strenger naarmate de trouwdatum dichterbij kwam. Enkele dagen voor de bruiloft kwam de maatregel dat het aantal aanwezigen van zeventig naar dertig personen ging. Een behoorlijke domper, maar door creatief mee te denken is er een live videoverbinding gemaakt naar een andere locatie. Daar volgde de rest van het gezelschap de trouwceremonie op hetzelfde moment.

Het is een prachtige dag geworden, waarbij er ook veel gelachen is tijdens de ceremonie. Vooral door de grappige anekdotes die ik via familie en vrienden van Leander en Ingeborg ontvangen heb. Het leuke daarvan is dat sommige delen van de speech ook voor het bruidspaar een verrassing zijn.

BABS Bente

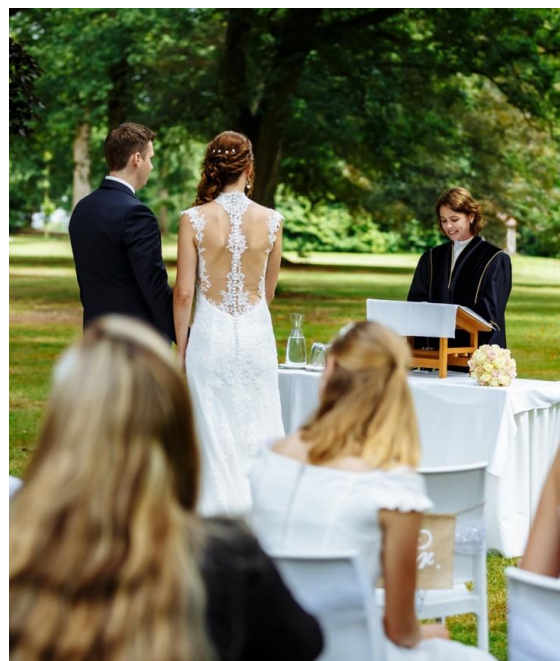
Naast mijn werk voor de Gemeente Vught kan ik (bijna) overal in Nederland bruidsparen in de echt verbinden. In een andere gemeente word ik dan voor één dag benoemd. Ik denk graag met een bruidspaar mee over de invulling van de trouwceremonie en de locatie. Er is namelijk zoveel meer mogelijk, zoals bijvoorbeeld in je eigen achtertuin, een boomgaard of tussen de koeien. Het is vaak niet bekend dat je vaak ook op deze plekken het JA-woord mag geven.

Doordat ik er mijn beroep van heb gemaakt, kan ik er veel meer tijd in steken waardoor het altijd een uniek verhaal en echt maatwerk wordt. Er zijn geen stukken die ik standaard toevoeg aan mijn speech. Ik maak deze volledig op maat en is gebaseerd op de verhalen die ik aangereikt krijg en opgehaald heb. Dat vind ik ook zo leuk aan dit beroep, het persoonlijke contact en er echt een memorabel moment van maken voor alle aanwezigen.

Ook Ingeborg en Leander vertelden aan mij dat ze juist het echt persoonlijke in de trouwceremonie zo mooi vonden en dat ze er met heel veel plezier op terugkijken. En daar doe ik het voor!

Ben je benieuwd wat anderen over mij zeggen, bezoek dan mijn site: www.babsbente.nl.

Bente Kessler

Jubileum: 40 jaar getrouwd

Op zaterdag 23 januari waren Jan en Johanna van Ooijen 40 jaar getrouwd. Wij namen contact met het echtpaar op en zie hieronder hun verhaal.

Jan is van 1956, samen met zijn tweelingzus geboren in het Protestants ziekenhuis in Den Bosch, dus 64 jaar en Johanna is van 1959, dus 61 jaar en geboren in Poederloijen. Getrouwd op 23 januari 1981 op het gemeentehuis

in Brakel. De trouwambtenaar was dhr. van Riessen. Het huwelijk werd kerkelijk bevestigd in de Ned.

Herv. Kerk in Nederhemert Noord door ds. G.

de Greef. De trouwtekst was Psalm 4 vers 7:

"Velen zeggen:

Wie zal ons het goede doen zien? Verhef

Gij over ons het licht Uws

aanschijs, o HEERE!" De

bruiloft werd gehouden in

dorpshuis "Het Gement" in Aalst,

volgens de traditie van de fam. Kolbach. Het was

een grijze dag met wat miezerige regen, waar we eigenlijk geen last van hadden.

Nadat hun pad ook wel eerder langs elkaar heen ging, hebben ze elkaar uiteindelijk leren kennen in het jeugdwerk van de toenmalige Hervormde Kerk, de Kompasavonden in Brakel. Ze waren toen 21 en 18 jaar.

In het gezin werden 7 kinderen geboren. Teunis, Arie, Willemien, Henrieke, Johan, Coriene en Marlieke. In 2018 is de oudste zoon Teunis in de leeftijd van 36 jaar overleden na de ziekte leukemie ML, wat in het gezin en de familie een hele diepe impact had en nog heeft. Een onvergetelijk ingrijpende weg en levenseinde, waarover nog veel wordt getreurd. Echter niet zonder hoop door de wetenschap en het getuigenis van wat er op zijn sterfbed heeft mogen gebeuren, dat God in genade naar hem heeft omgezien.

Jan heeft achtereenvolgens als administrateur gewerkt bij:

Schouten in

Giessen (1971-1981), Hoeflak

B.V. in

Gameren

(1981-1986),

Paans

Verwarming

in Leerdam

(1986-1987)

en bij Beton-

centrale

Gorkum B.V.

in Gorinchem

(1987 – heden).

Johanna is

opgeleid als

gezinsverzorgster en

heeft tot haar trouwen

gewerkt bij de

Maatschappelijke Dienstverle-

ning Zaltbommel (nu STMR) en in veel

gezinnen hulp verleend. Na het trouwen heeft

ze nog particulier in enkele gezinnen gewerkt.

Daarna heeft ze het omvangrijkste beroep

gehad dat mogelijk is, namelijk als huisvrouw

(manager in het gezin).

Beiden hebben van alles gedaan in kerk en

maatschappij. Johanna is bijna al die jaren

leidster van de zondagschool, organiste, heeft

thuis een verkooppunt met kaarten e.d. voor St. Adullam en rijdt regelmatig met de bus naar De Schutse. Verder doet Johanna van alles, zoals naaien, breien, groenten inmaken etc. Jan was jaren bestuurslid van De Wegwijzer, betrokken geweest bij allerlei stichtingen, SGP etc. Sinds 2000 vervult hij (met 2 jaar onderbreking) het ambt van ouderling en is scriba van de kerkenraad van de H.H.G. te Nederhemert en betrokken bij commissies in de H.H.K. Daarbij was Johanna ook altijd actief en nauw betrokken, zeker op de achtergrond. Als dat niet was had het allemaal niet gekund.

Toen ze getrouwd zijn, gingen ze wonen in een nieuw huis, Korenbloemstraat 12. Na 8 jaar werd dit verruild voor Molenstraat 32 (nu Molendwarsstraat 5) oftewel het "Eksternest". Dit huis werd gekocht van de fam. W. van Heemskerk, zoon van moeder Jans, die daar als weduwe sinds 1933 had gewoond en begin 80-er jaren is overleden. Veel werd daar verbouwd, uitgebreid en geschilderd. In 2007 werd dit huis verkocht aan de oudste zoon Teunis en verhuisden ze zelf naar een nieuw huis Molenstraat 43, waar ze nu nog wonen. 23 januari was een bijzondere gedenkdag. Uiteraard ook een dag met een groot gemis, omdat zoon Teunis er niet meer is.

Het vieren van deze dag werd door alle omstandigheden heel bescheiden gehouden. De kinderen en de 12 kleinkinderen kwamen om tien uur 's-morgens om hen buiten toe te zingen. Ze hadden taart en alles meegebracht, er werd in de tuin koffiedronken en ondanks de afstand was het een heel gezellig en intiem samenzijn. De gezinnen kregen een compleet pakket mee om thuis lekker te ontbijten en het bruidspaar met de twee dochters genoten die dag thuis van een aangeboden ontbijt en een warm en koud buffet.

De post bracht dezer dagen ruim 400 kaarten in de bus, met vele goede wensen en meelevende woorden, waaruit veel warmte en liefde opnieuw ervaren werd en waarvoor ze de afzenders zeer erkentelijk zijn.

Boven alles dank aan de Heere die dit jubileum schonk en al die jaren Zijn goedheid betoonde. Ondersteunde ook in het grote verdriet en gemis in hun leven, kracht gaf om alles te kunnen en te mogen doen wat op de schouders gelegd is. In de advertentie stond 'Eben-Haëzer', tot hertoe heeft de HEERE ons geholpen. Het is hun hartelijke wens en bede, dat Hij bij de voortduur goed en nabij wil zijn, en Zijn heil wil doen zien. Dat is het voornaamste, om in en door Christus geborgen te mogen zijn bij God, voor tijd een eeuwig.

Jubileum: 40 jaar getrouwd

Gerrit en Frieda Vos waren 40 jaar getrouwd

Op 18 december vorig jaar was de Dorpskrant van Nederhemert bij de drukker. Daarom kwam het artikel over Gerrit Vos (63) en Frieda Vos-Bouman (61) te laat om dat mee te nemen in de december uitgave. Maar in deze uitgave maken wij er een mooi artikel van. Want op 18 december vorig jaar was het echtpaar 40 jaar getrouwd.

Gerrit is een zoon van Jan-Pieter en Lenie Vos en Frieda een dochter van Willem en Gijbertje Bouman. Het echtpaar heeft 3 kinderen, Jan-Willem die in Wijk en Aalburg woont, Erik in Aalst en Sanne in Nederhemert. Gerrit en Frieda zijn opa en oma van zes kleinkinderen en het 7e kleinkind wordt binnenkort verwacht.

In 1980 trouwde het echtpaar in het voormalige gemeentehuis van Kerkwijk en de ambtenaar van de burgerlijke stand was toen al Kees Haverhals uit Bruchem en nog steeds wordt Kees gevraagd om huwelijken te sluiten. Frieda weet nog dat het prachtige zonnig weer was die dag in december. Het echtpaar is geboren en getogen in Nederhemert, dus echte Hèmersers!

Gerrit werd geboren op de Hophoven en Frieda in de Molenstraat. Na hun trouwen woonden ze 33 jaar in de Korenbloemstraat waar toen de eerste huizen in die straat gebouwd waren. "Er woonden toen nog niet zo veel mensen in die straat, maar wij kregen daar contact met Jeroen en Hannie Veldhuijzen en Gerrit en Griet Robbemondt die daar ook pas woonden. En die contacten zijn gebleven, want het is nog steeds traditie om elke maandagochtend met de vrouwen koffie te drinken.

In 2013 zijn zij verhuisd naar Molenstraat 72a, waar ons huis werd gebouwd.

Eerst hebben we op dat perceel 1,5 jaar in een blokhut gewoond terwijl het huis gebouwd werd."

Gerrit heeft 17 jaar bij de Betuco gewerkt. Hier was hij lasser en monteur. Daarna is hij gestart bij

Hooymans compost in Kerkdriel. Daar werkt hij nu nog steeds. Hij heeft verschillende hobby's gehad en heeft nog wel hobby's hoor.

Hij was 40 jaar vrijwilliger bij de brandweer van Nederhemert. Op zaterdagmiddag 9 mei 2015 gingen de brandweermannen van ons dorp varen op de Maas en Waal met de Domani en aan boord jubilarissen die gehuldigd werden waaronder ook Gerrit. En er waren ook familieleden aan boord. Onze toenmalige burgemeester van Zaltbommel, Albert van den Bosch kwam ook aan boord en dan weet je hoe laat het is. Gerrit

werd gehuldigd voor zijn 40 jaar vrijwilligerswerk bij de brandweer. Hij was ook 12,5 jaar actief bij de muziekvereniging in Nederhemert en deed daar slagwerk. Ook een hobby van hem is modelbouw, het maken van vrachtwagens, zelfs dat alle verlichting het doet en de besturing.

Frieda heeft voor ze trouwde, bij drogisterij Aalders gewerkt in Zaltbommel. Toen de kinderen groter werden en allemaal naar school gingen is Frieda weer gaan werken. Eerst bij Hans en Wijna van der Vliet. Daar werkte ze in het huishouden en paste op de kinderen. "Daar is een mooie vriendschap door ontstaan", vertelt Frieda. Nu werkt ze al weer 12 jaar in de thuiszorg. Haar hobby's: elke dag proberen een mooie wandeling te maken, lezen, fietsen, puzzelen en tuinieren, dat doet Frieda ook graag.

Achter hun huis staat een mooie blokhut. Vanaf het voorjaar ontvangen ze gasten in de blokhut voor 'Vrienden op de fiets' en dat vinden ze erg leuk. Gerrit en Frieda hebben elkaar leren kennen tijdens de instuif die toen die jaren in het dorpshuis werd gehouden.

Helaas geen feest in deze coronatijd, "maar", vertelde Frieda: "dat hebben wij dan nog tegoe. We zouden als gezin een lang weekend weg gaan, maar deze hebben we moeten annuleren. Wel hebben wij thuis wat gegeten met de kinderen en kleinkinderen en dat was ook gezellig." Gerrit en Frieda sluiten hun verhaal af en vertellen nog dat hun gezamenlijke trots de kleinkinderen zijn die ze regelmatig zien. De maandag staat centraal, dan is het oppasdag!

Dirk Brugmans

Jubilea: 45 en 55 jaar getrouwd

Herinneringen van Jacob Slegh

Jacob Slegh vertelt over zijn jeugdjaren in ons dorp.

Op een morgen ging ik op bezoek bij Jacob Slegh uit Delwijnen, een oud-inwoner van Nederhemert, die inmiddels deze maand 78 jaar is geworden. Hij kan heel veel vertellen over zijn jaren dat hij samen met zijn ouders en zussen heeft gewoond in het mooie huis aan de Kapelstraat 1 en ook op de andere boerderij wat nu De Meubelberg is. Tijdens een bakje koffie raakten wij aan de praat.

Jacob, getrouwd met Coby, woont naast zijn zoon, die een konijnenfokkerij heeft, aan de Delwijnestraat 9a. Het echtpaar heeft 5 kinderen waarvan er 2 in Canada wonen. Die kan en mag men nu met de corona niet bezoeken en dat vinden ze jammer. Het is de bedoeling dat wij een aantal keren bij de uitgave van onze dorpskrant een artikel mee nemen met wat Jacob ons te vertellen heeft.

De familie Slegh komt oorspronkelijk uit Kerkwijk. In 1905 liet Jap Slegh een huis bouwen aan de Kapelstraat 1 waar ook Jacob geboren is, want zijn ouders Gijsbert en Truike woonde toen al in dat huis. Jacob is in de oorlog geboren, heeft deze dus niet bewust meegemaakt, maar later wel van horen vertellen, en daar gaat zijn eerste verhaal over.

Jacob vertelt dat ze in de oorlog onderduikers in huis hadden. Voor hen stond de deur bij ons thuis altijd open. Jacob vertelt dat er een Rotterdammer opgepakt werd die Joden had geholpen en in Kamp Vught terecht kwam. "Z'n twee zonen hebben toen de schuld op zich genomen zodat hun vader vrijkwam. Eén ervan was nl. Ton van Oortmerssum. Hij werd door de ondergrondse uit het Kamp gehaald en kwam via Ds. Vermaas uit Nederhemert bij ons thuis terecht als onderduiker."

De hele familie, met onderduikers enzo erbij, moesten eten hebben in de oorlog, maar dat was schaars. De boerderij aan de Molenstraat 16 waar nu De Meubelberg in gevestigd is, was ook eigendom van de familie Slegh. Maaïke Haasakker (Jacob z'n oma) is een jaar getrouwd geweest met Willem Sterrenburg, die na een jaar kwam te overlijden. Ze hadden bij hun trouwen het huis laten bouwen, waar nu Marius Vos (de post) in woont. Na het overlijden van haar man is Maaïke teruggegaan naar Toon Haasakker (bijgenaamd Toon den Bril), haar broer, die in de boerderij op Molenstraat 16 woonde. Ze hebben vele jaren daar samen gewoond. Tegenover hen woonde de fam. J. van Ballegooien, waar later Adriaan en Jenneke van Wijk hebben gewoond (de boerderij is later in 1963 afgebrand). De moeder van Jacob, Truike, heeft veel met hun jeugd omgegaan, want ze woonde als kind altijd bij oudere mensen en vereenzaamden. Zodoende kwam de buurman haar halen, om met hun kinderen te spelen. Ja, Truike wilde ook wel eens iets anders. Speelde met Celia, Jenneke en haar zussen. Vader Gijsbert kwam er ook nogal eens omdat ze een winkeltje hadden van

kruidenierswaren. Dan ging hij met een smoesje helpen met bv. koffiemalen, maar het was om Truie te doen. Zodoende kwamen die aan elkaar.

Jacob vertelt dat de Duitsers in Molenstraat 16 een gaarkeuken hadden en veel Duitsers kwamen daar eten halen. "Wij woonden daar ook", vertelt Jacob, "maar wel in de schuur. Want de woning aan de Kapelstraat 1 was beschadigd door de Duitsers en het was daar veel te gevaarlijk om te wonen." In de Dode Maas lagen veel schepen zonder motor, die in de oorlog buiten gebruik waren, want die werden getrokken door sleepboten. Doordat dit hele gebeuren in de oorlog stil kwam te liggen, vluchtten zij met hun boten in de Dode Maasarm. Eén schipper was zo slim, die had met hoog water zijn schip op het grasland gevaren. En na het dalen van het water lag het schip op het droge. Dit is nog te zien tegenover de Maasstroom: een beetje links ligt nog de laagte waar het schip gelegen heeft. Na de oorlog is het door de Heide Maatschappij vrij gegraven.

Alles bij elkaar waren de Engelsen bang dat de Duitsers deze schepen voor hun transport gingen gebruiken. Daardoor werden deze schepen steeds onder vuur genomen. Er lag bovenaan de stoep van de Kapelstraat na de oorlog nog een bom die nog niet ontploft was. "Ik weet nog, als klein manneke, dat deze bom onschadelijk gemaakt is. De onderduiker was echt brutaal. Die presteerde het om met valse papieren tussen de Duitsers te gaan zitten en met hun koffie te drinken."

Jacob mocht ook met z'n vader en de onderduiker mee, al weet hij hier weinig meer van. Maar hij heeft van z'n vader gehoord dat hij bij een Duitser op de knie mocht zitten, want die had thuis (in Duitsland) ook een kleine Jacob. Hij kreeg een hoorn van hem om later op te blazen. Helaas is die zoekgeraakt. Misschien wel weer door de Duitsers meegepikt.

Terugkomend op de gaarkeuken. "Wij hadden zelf niet veel wat betreft ingrediënten, maar via m'n vader en onze onderduiker kregen wij toch ruim voldoende. De gaarkeuken was bij pand Molenstraat 16 en aan de voorkant via de ramen werd er van alles gelost voor de gaarkeuken. En de onderduiker hielp mee! Maar als de Duitsers niet keken gooide de onderduiker af en toe iets onder het bed bv. lucifers, zeep enz. Als de Duitsers overdag op patrouille waren was er wel eens de mogelijkheid om onze voorraad aan te vullen. Het meel om brood te bakken werd gelost achter het huis. Zak op de schouder, de trap op, naar de voorzolder/korenzolder. En wat deed de onderduiker? Hij liet af en toe een zak in de kelder vallen van het huis, want de kelder zat vlak naast de trap. Ton is m'n ouders altijd dankbaar gebleven. Na de oorlog is hij directeur geworden van een Ziekenhuis. Als laatste is hij nog bij de begrafenis van m'n vader geweest. Hij is in Engeland bij een verkeersongeluk omgekomen.

Er was ook af en toe razzia in Nederhemert. Achter het Hoog Huis hadden ze land liggen. Toen ze daar met verschillende mensen aan het werk waren, zag men de Duitsers in Delwijnen aankomen, waar nu Arie Struijk woont. Daar lag een brug en daarover kwamen de Duitsers richting Nederhemert. Dus vluchtten zij snel naar het dorp. "M'n

vader vluchtte naar de Meubelberg, waar ze riepen: "Verberg je, razzia, de Duitsers komen eraan!". Daar waren ze veilig dachten ze. Onder de vlucht schoten ze nog na, ze waren echt bang. Wat waren ze blij weer binnen te zijn in de boerderij. "Mijn vader", vertelt Jacob, "kroop in het hooi op de zolder en ze riepen maar naar de anderen: "De Duitser komen eraan!"

Toon Haasakker was gedeeltelijk blind en dacht dat ze hem niet zagen want hij kroop onder een gevlochten mand, maar helaas, zijn benen waren zichtbaar. Maar gelukkig werd niemand gevonden en later is daar nog veel om gelachen, weet Jacob te vertellen.

Dirk Brugmans

Uit vroeger jaren: Veemarkten

Veemarkten

Al eeuwenlang bestaan er veemarkten. Tot de jaren 30 van de vorige eeuw ging het vee uit ons dorp naar Gorinchem om daar verhandeld te worden. Veewagens bestonden er toen nog niet, daarom ging het per schip. In 's-Hertogenbosch hadden ze hier een geschikte boot voor. Die noemde men de Bossche boot. Deze deed alle dorpen aan, van Aalburg tot Woudrichem. Alleen Nederhemert voer hij voorbij omdat het een uithoek was. Het vee uit ons dorp werd aan de Rietschoof geladen op de plaats waar nu restaurant De Fuik staat. Mijn vader heeft hier als jonge jongen - om wat bij te verdienen - ook weleens vee daar gebracht voor boeren uit ons dorp. Dit was altijd nachtwerk, anders kwam die boot 's morgens veel te laat aan. De boeren en/of handelaren voeren dan gelijk mee. Soms gingen er ook andere mensen mee om op de markt een big te kopen en op te fokken tot slachtvarken, zodat er weer vlees in de kuip kwam.

Even nog dit er tussendoor. De Bossche boot voer op maandag naar de markt en terug, maar op enkele andere dagen voer hij als bodedienst van 's Hertogenbosch naar Rotterdam met goederen en passagiers. Hij ging dan dezelfde route van Aalburg naar Woudrichem, maar legde ook op andere plaatsen aan, zoals Hardinxveld en Dordrecht. Mijn opa werkte in Rotterdam en ging ook met die boot mee. Sommige passagiers lasen dan een krant of tijdschrift die in die boot lagen. Mijn opa, die niet lezen en schrijven kon - er was toen nog geen

leerplicht - nam ook de krant om te doen alsof. Op een zeker moment vroeg een passagier: "Marinus, staat er nog nieuws in de krant?" Waarop mijn opa antwoordde: "Nie veul, alleen un omgewaaide meule." Waarop de ander reageerde: "Geen wonder, want je hebt de krant op z'n kop."

Mijn moeder heeft toen zij op school zat nog geprobeerd haar vader lezen te leren. Dat haalde echter niet veel uit, want dat interesseerde hem niks. Hij was niet zo actief. Net als met werken. Hij zei altijd: "Op werk gaai ik liever zitten." Zelfs fietsen kon deze lieve opa niet.

In die tijd was Nederhemert nog een zelfstandige gemeente. Als de tijd van de verkiezingen aanbrak, kwamen er verschillende kandidaten voor de gemeenteraad bij mijn opa op bezoek en vroegen hem om zijn stem. Hij beloofde dat iedereen en kreeg van allemaal een kwartje. Hij dacht dat nooit iemand aan de weet zou komen op wie hij stemde. Mijn opoe, met gehaakte witte plooiemuts, probeerde hem nog aanwijzingen te geven op welke lettertekens hij letten moest bij het stemmen. Hij antwoordde altijd: "Jao Let(ta), ik heb ut allang gezien, dè komt wel goed." Op wie hij gestemd heeft is nooit iemand aan de weet gekomen, maar de kwartjes had hij binnen en dat vond hij het voornaamste.

In 's Hertogenbosch was toen ook een veemarkt langs het kanaal, vlak bij de St. Jan. De markten waren in die tijd allemaal in de buitenlucht. In 1931 besloot men in 's Hertogenbosch een overdekte veehal te bouwen. Dit is lang de grootste veemarkt van Nederland geweest. Nu Brabanthallen. Toen begonnen er ook veewagens te komen en vanaf die tijd ging het vee uit ons dorp daarheen. Hier kwam toen ook een veewagen die de dieren naar die markt vervoerde. Die was van Joh. v.d. Vliet.

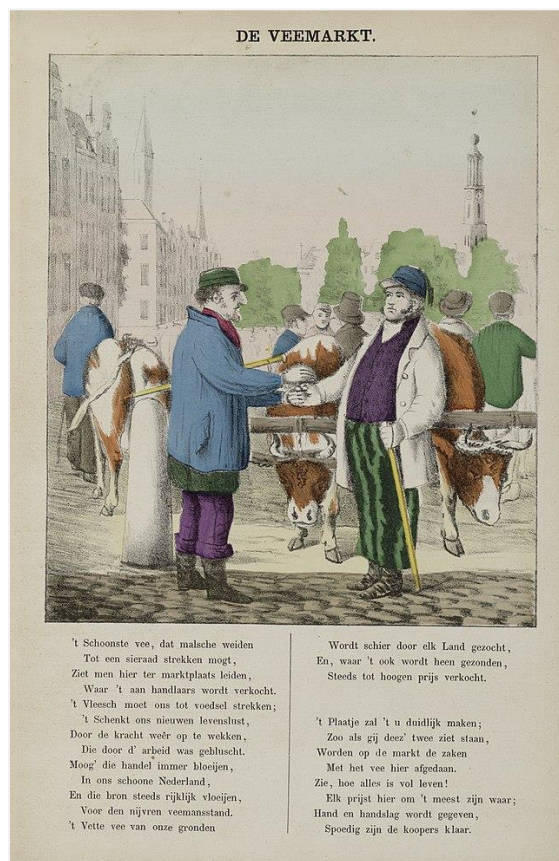
Eens was die wagen op weg naar de markt en bij de oprit naar de Diezebrug sloeg de motor af. De chauffeur sprong eruit om de motor weer aan de gang te slingeren. Startmotors bestonden er toen nog niet. Terwijl de chauffeur aan het slingeren was, liep de wagen achteruit omdat hij vergeten was de handrem aan te trekken. Hij riep naar de boer in de cabine die meereed naar de markt: "Pak naar de rem." De boer riep terug: "Wè is de rem?" Erachter stond ook een veewagen. De chauffeur daarvan zag dat het niet goed ging. Hij zette gauw zijn bumper tegen z'n voorganger zodat er geen ongeluk gebeurde. In die tijd werd er niet naar een schrammetje gekeken.

Daarna hebben de Gebroeders Vos het transport overgenomen. In die dagen lieten de transporteurs een veekraam op hun vrachtwagen bouwen die afneembaar was. Zij hadden een takel in de garage. Op dinsdagavond lieten zij de kraam op de wagen zakken. De volgende dag, als zij al het vee dat op de markt gekocht was bij de eigenaar hadden afgeleverd, werd de veekraam er weer afgetakeld, zodat zij er andere goederen mee konden vervoeren. Later verdwenen de kleine veewagens en kwamen er grote opleggers. Daar waren de kleintjes niet tegen opgewassen. Met uitzondering van varkens- en kalverenhandelaren, die hadden ze voor eigen handel nodig. Op een zeker moment hadden wij hier geen eigen veerijder meer. Dus kwam er in het vervolg een uit een andere plaats. Naar de markt toe was geen probleem maar van de markt naar huis wel. Dan stond het dier wat je gekocht had lang in de veewagen en dat kwam door het volgende. De wagen waar die chauffeur mee reed had een probleem. Die stopte bij ieder café waar hij langs kwam. Ja, die chauffeur kon er niet buiten om daar een borreltje op te nemen voor de schrik. Maar zodoende hadden de dieren die er in stonden wel een lange rit.

Als de veewagens op de markt aan kwamen liepen daar altijd enkele mensen rond om wat bij te verdienen. Had men een kwade stier, die de eigenaar niet goed aan kon, dan betaalde hij zo'n man een rijksdaalder. Deze bracht het dier dan binnen. Ook chauffeurs die veel vee bij zich hadden maakten van deze mensen gebruik. Bij de losplaatsen stonden enkele verrijdbare

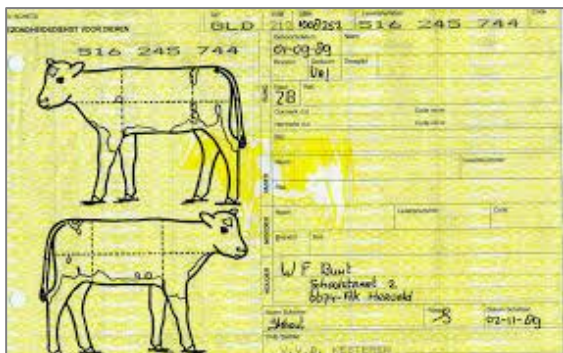
kleine witte hokjes. Hier stond met zwarte letters KASSA op. Daar betaalde men marktgeld. Je kreeg dan een kaartje en dat moest men bij de ingang tonen anders kon men niet met het dier naar binnen. Er waren verschillende kaartjes, want het marktgeld was verschillend. Men betaalde bijvoorbeeld voor een koe meer dan voor een schaap, geit of big. Ik weet nog dat er dikwijls een man rondliep met horloges aan zijn arm en in zijn zakken. Voor 10 gulden kon je er een uitzoeken. Kwam je er later achter dat hij niet zuiver liep dan hield je hem de volgende keer aan. Geen probleem, geef maar hier en zoek maar een andere uit.

De markt was altijd op woensdag, behalve voor paarden. Die was op donderdag. Op woensdag werden er niet alleen koeien aangevoerd, maar ook schapen, geiten, varkens en biggen. Onder het vee zijn er verschillende aanduidingen. Het is geen nette vergelijking om een mens met een dier te vergelijken, maar het is bedoeld als verduidelijking. Als een mens geboren wordt is het een baby, peuter, kleuter, puber en tiener, tot hij of zij volwassen is. Uiteindelijk is het in de dierenwereld net zo. Een schaap wordt als lam geboren, een varken als big en een paard als

veulen. Maar ik kan me niet herinneren dat er een dier met zoveel namen is als een koe. Als een koe jong leven baart begint het al. Dan is het een nuchter kalf, graskalf, pink, hokkeling, klamvaars, kalfvaars, melkvaars, schot en eindelijk een koe. Is hij van het mannelijk geslacht dan is het een stierkalf. Is zij van het vrouwelijke geslacht dan is het vaarskalf of in bepaalde streken een kuiskalf. Op zijn Hèmers: "unne kuus." Omdat wij zelf geen kalveren opfokten hadden wij het liefst een stierkalf, omdat deze meer geld opbracht dan een vaarskalf. Daarom keek men, als het kalf geboren was, al gauw tussen de achterpootjes of onder zijn of haar staart om te zien of het een stier of een 'kuus' was. Het gebeurde nog weleens dat er een koe op de markt een kalf ter wereld bracht. Ik verwonderde mij er altijd over hoeveel boeren er bij bleven tot het kalf geboren was, hoewel ze het thuis al vele malen mee gemaakt hadden. Zouden boeren soms nieuwsgierig zijn?

Als men een kalf wel aanhield voor de fokkerij dan kwam na een paar maanden een kalverenschetser langs. Deze had een kaart bij zich. Daar stond een kalf op. De schetser

tekende er de vlekken op in van het betreffende diertje. Er waren in die tijd geen oornummers (gele flappen), daarom kwam ook in de winter de schetser langs als de dieren op stal stonden. Hij kon aan de hand van die schetsen zien of er vee op stal stond dat niet geregistreerd was. In die tijd was er in Zaltbommel een kantoor van de Gezondheidsdienst voor Dieren. Wilde men met een dier naar de markt, dan ging men met de schets daarnaartoe. Was je bedrijf gezond, dan kreeg je er een gezondheidsverklaring en dan kon je met dat dier naar de markt. Zonder die verklaring mochten er geen dieren aangevoerd worden. Kocht men een koe met zo'n verklaring dat moest je die verklaring

binnen tien dagen inleveren op het kantoor in Zaltbommel. Dan werd het dier daar bij je bedrijf bijgeschreven. Er waren ook handelaren die al vroeg bij het lossen waren en probeerden daar een dier te kopen om vervolgens op de markt te proberen met winst te verkopen. Dat noemde men 'schorsers'. Een boer mocht wel zijn eigen dieren verkopen maar hij mocht daar niet kopen en verkopen want daar was vergunning voor nodig. Handelaren hadden die wel.

Hierboven kon u lezen dat er bijna geen dier is dat zoveel bijnamen heeft als een koe. Het begint als nuchter kalf. Er waren in die tijd handelaren die verschillende dieren opkochten. Maar de meeste handelaren specialiseerden zich in één diersoort. Degenen die nuchtere kalveren opkochten waren kalverhandelaren. Deze kalveren gingen (of gaan nog) meestal naar een kalvermesterij. Daar krijgen ze niets anders dan (kunst)melk. Na zes maanden zijn ze dan slachtrijp en gaan vervolgens weg voor menselijke consumptie.

Nu zult u zich afvragen wat is kunstmelk? Dat is makkelijk uit te leggen. Een baby die opgevoed wordt met de fles krijgt ook kunstmelk. Ik denk dat dit komt omdat ze met de melk een kunstje uitgehaald hebben, om het in poedervorm aan te kunnen leveren. Mijn schoonmoeder heeft mij weleens verteld dat zij geen moedermelk had na de geboorte van haar oudste dochter. Haar zwager ging iedere avond in Veen naar een moeder die meer dan genoeg had voor haar eigen baby en de rest afkolde voor mijn schoonzuster. Hij bracht deze daarna op de motor naar het ziekenhuis in Breda. Het meisje is dus als het ware groot geworden van (stief)moedermelk.

*Gijs van de Werken
(wordt vervolgd)*

De Maas, hoe zat het ook al weer

De Maas, hoe zat dat ook alweer? (2)

De vorige keer heb ik verteld hoe Nederhemert-Noord en -Zuid met elkaar verbonden waren binnen een meander van de Maas. En hoe in 1480 door de Bosschenaren een geul werd gegraven tussen Noord en Zuid, zodat de Maas een kortere weg kon nemen. Men hoopte dat er daardoor minder overstromingen zouden zijn. Maar was dat ook zo?

Nee, er waren nog steeds dijkdoorbraken, ofwel in de Bommelerwaard, ofwel in de Tielerwaard ofwel in het Land van Maas en Waal. En ook de Beerse Overlaat bleef het noorden van Brabant in problemen brengen. Er werden allerlei plannen gemaakt, maar de plaatselijke dorpspolders konden het niet eens worden over de maatregelen en de kosten.

Blijvende overstromingen

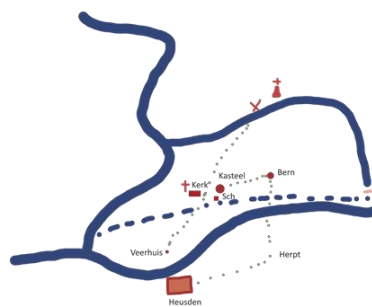
In 1861 was de hele Bommelerwaard volgelopen. Het water stond wel twee tot drie meter of nog hoger. Van veel huizen was alleen het dak te zien en de mensen waren – al of niet met hun vee – naar het Hemertse kasteel en naar Heusden gevlucht. Daar moesten ze wekenlang blijven totdat het water weer gezakt was. Koning Willem III kwam kijken en overal werden collectes gehouden. Dat was de druppel, die de emmer – letterlijk - deed overlopen.

Intussen was ook de politieke situatie veranderd. Napoleon had boven de dorpspolders een Nationale Waterstaat gesteld. Koning Willem I en de grondwet van 1848 hadden dat overgenomen. Er was nu een Rijkswaterstaat.

Na de overstroming van 1861 werden eerdere plannen voor een betere doorstroming van de Maas weer opgepakt en verbeterd. Ingenieur Krayenhoff had al in 1823 voorgesteld om de Maas niet meer in de Waal te laten stromen, maar een aparte uitmonding in zee te geven. Toen schrok men nog van het ingrijpende werk en de hoge kosten. Omdat de plannen nu vanuit de centrale regering en de provincies beslist en

betaald werden, ging dit plan ook werkelijk door. Dat werd de Scheiding van Maas en Waal, ofwel De Bergsche Maas. Bovendien kon men

3. 1900

met nieuwere technieken en wetenschap veel betere berekeningen maken over de effecten van deze nieuwe rivierloop.

Scheiding van Maas en Waal

Zo kwam in het Staatsblad van 26 januari 1883 de wet met als enig artikel: de uitmonding van de Maas zou worden verlegd naar de Amer.

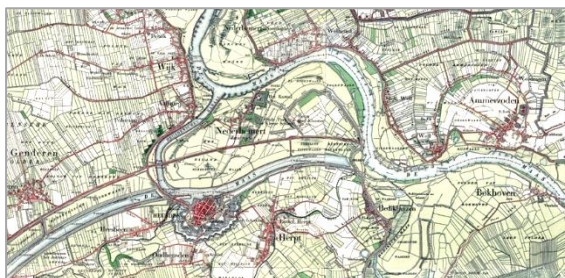
Daarvoor moest een nieuw riviervak worden gemaakt tussen het Heleind bij Hedikhuisen langs Heusden en Keizersveer naar de Donge. Boven Heusden zou de Maas worden afgedamd (nu het Wellse strandbad).

Het werk begon kort na de publicatie. Veel werk werd met de hand, kruiwagens en schoppen gedaan in het kader van werkverschaffingsprojecten. Maar er werden ook 4 nieuw ontwikkelde graafmachines ingezet, om de afgegraven grond naar elders te vervoeren.

Ten westen van het Heusdens Kanaal werd over land een brug aangelegd. Daar onderdoor werd de nieuwe rivierloop gegraven. Bern werd bijna gehalveerd, veel percelen werden afgegraven. Maar Bern kreeg een eigen polder met een eigen gemaal met een dubbele functie: het werd zowel inlaat- als uitlaatgemaal. Het gemaal bestaat nog steeds, maar oorspronkelijk had het een neogotisch uiterlijk, net als de andere gebouwen uit het project, zoals de Eilandse brug met de twee woonhuizen.

In 1904 kon de Nieuwe Maas geopend worden. Het was een gebeurtenis van nationaal belang. De jonge koningin Wilhelmina kwam met prins Hendrik naar Heusden om de feestelijke opening te verrichten. Bij de Andelse Sluis kwam een groot monument en in de Heusdense Haven herinnert nog een plaquette aan 18 augustus.

Situatie 1904

Omdat de boeren bezuiden en benoorden de nieuwe Bergsche Maas nu afgesloten waren van hun percelen aan de ander kant, werden er drie veerponten aangelegd, Bern-Herpt, Drongelen-Waalwijk en Capelle-Dussen. Deze ponten zouden voor eeuwig gratis zijn. In 2004 probeerde Rijkswaterstaat dat uit te leggen als 'voor een eeuw'. Uiteindelijk zijn de ponten in een Stichting ondergebracht.

Maar ondanks alle inspanningen was er in 1926 nog een grote overstroming in de Tielervwaard en in 1995 hebben we allemaal kunnen meemaken hoe dreigend de situatie rond de hele Waal was. Kortom, aan de rivieren met hun loop en hun dijken moet steeds gewerkt blijven worden.

De Deltawerken

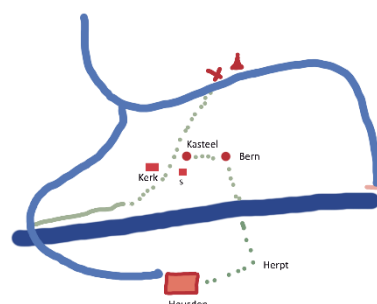
Maar ook de zee zorgt voor dreiging. Na de watersnoodramp van 1953 werden de Deltawerken in gang gezet en werd de zee buiten de Maas en de Waal gehouden. Tot 1971 hadden de getijden hun invloed op de Maas tot voorbij Heusden. Tussen de eb en de vloed was er dood tijd, waarbij de stroming minimaal was. Die periode van dood tijd was voor de Heusdense scheepswerf van Verolme belangrijk om hun grote schepen te water te laten. Zo'n tewaterlating was een heel spektakel met metershoge golven aan de Hemertse kant van de Maas, die door veel toeschouwers met spanning werd gevolgd.

Maar omdat ieder voordeel zijn nadeel heeft zat de scheepswerf nu vanwege de gestage oost-west stroming met het probleem voor de tewaterlating. Daarom werd in 1981 ook meteen de Maas bij Heusden verlegd. Een groot stuk van de Hemertse uiterwaard werd vergraven en voor Heusden werden twee havens gecreëerd, één voor Verolme en één voor de pleziervaart. Tegelijkertijd werd ook de binnenhaven in Heusden weer uitgegraven. Die was bij het werk aan de Bergsche Maas gedempt.

Situatie na 1971

4. 1970

Keersluis bij de Kromme Nol

Als laatste ontwikkeling is na het hoog water in 1995 in het kader van het Deltaplan grote rivieren een nieuwe keersluis in het Heusdens Kanaal gelegd, die voortaan bij dreigende overstroming van de Bommelerwaard neergelaten kan worden.

Trees Blom

Tekeningen gemaakt door Job de Nooijer van Beseder, Kasteellaan 12

De vrouw met de hond

't Is wel bizar!

Dom van me om te denken dat niemand zou weten welke vrouw er schuilgaat achter "de vrouw met de hond". Dat gaat natuurlijk niet op in een dorp. In ons gezondheidscentrum van Nederhemert staat een bordje in de wachtkamer met daarop de volgende spreuk: "Het fijne van het wonen in een klein dorp is dat wanneer je echt geen idee hebt wat je aan het doen bent een ander dat wel weet". En zo is het. Wanneer ik dacht in de anonimiteit schuil te kunnen gaan, wisten velen al de kleur van m'n hond. Dit terwijl er de laatste tijd toch best wel wat vrouwen met een hond(je) door ons dorp wandelen. En ik maar hopen dat een ander voor mij werd aangezien. De eerste keer dat ik in de plaatselijke supermarkt begroet werd met "dag mevrouw met de hond" keek ik alsof ik water zag branden. Stomverbaasd dat ik in een geschrift herkenbaar ben. En soms klinkt het "dag mevrouw zonder hond" als ik fiets. Of een blik van herkenning, een knipoog naar m'n hond, doet mij vermoeden dat vele anderen weten wie ik ben. En waar ik voor vreesde is gebeurd. Er wordt gevraagd om over bepaalde onderwerpen te schrijven. En dat maakt mij niet zo veel uit hoor. Maar de veelvuldige vraag is

gesteld om over de HONDEPOEP OP DE STOEP te schrijven. Hartekreten krijg ik te horen en komen soms via watsapp binnen, inclusief gedicht. Zo ook dit gedicht:

*Honden die poepen,
Op paadjes en stoepen,
Moeders die schrobben,
Op schoenen, en tobben,
Hoe hun kinderen te leren,
De drollen te passeren,
Zonder ze te raken,
Zo'n column kan jij wel maken,
Poep in een zakje,
Je doet het met gemakje,
Voortaan iedereen blij,
Neem maar aan van mij...*

Van een échte Hèmerlse.

En ik moet het beamen, er ligt bizar veel hondenpoep op de stoep en dat is zeer vies. Maar weet u, schrijven over poep van andermans hond voelt voor mij als het verraad van een beste vriend. Die beste vriend is dan de viervoeter. En die kan er niets aan doen dat zijn baasje hem geen manieren bijbrengt. Maar ook dit is een lastig dilemma. Want wie kan mij vertellen dat de hondenbezitter geen moeite neemt om de hond te leren waar hij wel of niet mag poepen? Nochtans moet het baasje het wel opruimen en meenemen naar huis. Maar misschien weet baasje het niet dat dat verplicht

is. En daarom zal ik u uitleggen hoe de spelregels in onze gemeente zijn:

1) uw hond mag poepen buiten de bebouwde kom en dat hoeft niet opgeruimd te worden.

2) de uitlaatplaatsen binnen de bebouwde kom in ons dorp zijn:

A) vanaf het kruispunt Nijverheidsstraat/ Nederhemertsekade aan de kant van de fietsenstalling richting de rotonde. B) Nederhemertsekade, de groenstrook naast de begraafplaats.

C) de gehele Molendwarsstraat, dus ook rondom de boekenboom mag gepoept worden. Op gezette tijden komt er iemand van onze gemeente met een soort stofzuiger de drollen opzuigen. Heeft u dat wel eens gezien? Ik wel. 3) U dient alle uitwerpselen van uw hond, binnen de bebouwde kom, op te ruimen. Dat bent u verplicht. Doet u dat niet, dan loopt u het risico op een boete van 140 euro. Eveneens dit bedrag voor honden in speeltuinen, zandbakken of degelijke openbare ruimtes. Voor het niet aanlijnen van uw hond bent u iets goedkoper uit, dat is slechts 90 euro. Laat uw hond geen overlast bezorgen aan mededorpsgenoten.

Maar tja...wie zegt mij dat honden geen overlast hebben van mensen? Hondenregels ken ik wel.....maar vuurwerkregels niet. En als ik nu aan een fanatieke vuurwerkliefhebber zou vragen om een column te schrijven over vuurwerkoverlast ten aanzien van dieren dan voelt u allen wel aan dat diegene dat niet makkelijk zal doen. Vuurwerk is voor u knallend plezier....maar niet voor een huisdier! Huisdieren zijn weken van tevoren onrustig, angstig, houden uren plas op met alle gevolgen van dien. En zal ik dan nog schrijven over de zwartgeblakerde straten begin van dit jaar? Het roet is niet van de hondenpoten af te krijgen.

Een ding weet ik wel, vuurwerk is verboden. Net als de drol op de stoep. Maar krijgen diegenen die het vuurwerk afsteken dan geen (opvoed)-regels bijgebracht? En dan is de cirkel rond. U kent mij, en dus ook mijn kroost. Wat zal ik dan nog verder zeggen? De dorpskrant is geen

opvoedingskrant. Ik kan slechts vanuit mijn oogpunt wat tips en tops meegeven die niet volledig zullen helpen maar misschien wel wat lucht geven, omdat het uitgesproken wordt. Koop een zak oliebollen en maak een praatje met de vuurwerkafstekers. En spreek de hondenbezitter gerust vriendelijk aan, dat heeft meer effect dan moppen tegen anderen. Neem dan geen hondenkoekjes mee naar buiten want dan bent u voor altijd favoriet bij de viervoeter. Geef dan het baasje een lekker dropje voor onderweg.

20 vragen aan Jacques Kuipers

1 Naam: Jacques Kuipers

2 Adres: Nijverheidstraat 9 te Nederhemert

3 Geboorteplaats en datum: 's-Hertogenbosch, 22-11-1974

4 Beroep/opleiding en waarom doe je dit:
Mede-eigenaar van Interieurs de Meubelberg, verantwoordelijk voor de afdeling 'Vloeren en Raambekleding'
Eigenaar van Cab-in.nl Truckinterieurs

...Tsja, waarom doe je dat: Omdat ik het ontzettend leuk vind om met mensen om te gaan en om van 'Niets' 'iets' te maken, dus bij Int. De Meubelberg van een huis een thuis en bij de Cab-in om van een standaard truck-interieur een werkplek waar de chauffeur zich in thuis voelt en trots op is.

5 Relatie: Ik ben getrouwd met Elna. We hebben samen 3 kinderen, Giovanni, Ellemieke en Jacques jr.

6 Hobby's: Als er tijd voor is, wil ik graag een rondje doen op de motor of met een van de Alfa's die ik als hobby heb. Helaas komt er weinig tot niets van. De Alfa's komen de laatste jaren alleen naar buiten als er een toertocht wordt georganiseerd en de rondjes op de Ducati zijn per seizoen ook op 1 hand te tellen.

7 Liefelingsmuziek: Ik geef niet veel om muziek, maar als ik toch iets moet kiezen hebben de '90-s mijn voorkeur. Klassiek is niet mijn ding.

8 Favoriete lectuur/boeken/film/serie: Ik lees graag een boek over misdaad en criminaliteit in Nederland. Verder probeer ik de lectuur rondom onze Nederlandse race-legende Max Verstappen bij te houden. Ik heb wel bewondering voor hem.

9 Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan: Nee, ik volg alleen Formule1 en MotoGP

10 Liefelingseten: Ik houd van Italiaans. Niet alleen de Italiaanse keuken maar ook voor Italiaanse auto's en motoren heb ik een zwak.

11 Waar ben je trots op in je leven;
Wat me wel een beetje trots maakt is wat we samen met een superteam in een paar jaar overeind hebben gezet met Cab-in.nl Truckinterieurs. Daarover hebben we een mooi stukje in de vorige dorpskrant geschreven.
Verder ben ik trots om m'n gezin en dan vooral hoe m'n vrouw het hele reilen en zeilen van zowel gezin als administratie enz regelt op de achtergrond.

12 Mooiste/leukste vakantieplek;
Portugal, een prachtig land met heel gemoedelijke mensen

13 Heb je ergens spijt van;
Niet wat ik zo 1-2-3 kan bedenken. Je hebt niks aan spijt.

cab
TRUCK

20 vragen aan Jaques Kuipers

14 Wie bewonder je het meest en waarom:
Hoe ouder ik word hoe meer bewondering ik voor m'n ouders krijg. Hoe ze het in onze tienerjaren allemaal gedaan hebben met een stelletje bad-raven zoals wij.

15 Leukste jeugdherinnering:
Dat zijn er teveel om op te noemen, jeugdvrienden, vakanties, brommertjes en motoren sleutelen en weer kapot rijden enz enz

16 Wie wil je ooit nog eens ontmoeten;
Zoals bij punt 8 heb ik wel een zwak voor Max Verstappen. Die zou ik nog best een keer willen ontmoeten, bijvoorbeeld voor een snel rondje Bommelerwaard!

17 Waar voel je je het meest bij betrokken;
Bij de Hèmertse gemeenschap in het algemeen en bij de ondernemers die het niet allemaal even makkelijk hebben in deze vreemde periode van regeltjes/wetjes en maatregelen

18 Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn:
Ik zou beginnen met een aantal snelheidsbelemmeringen weg te halen, bijvoorbeeld op de dijk. Verder zou de Nieuwstraat anderhalve keer zo breed gemaakt worden, zodat (schoolgaande) fietsers fatsoenlijk gepasseerd kunnen worden door een auto of vrachtwagen. Er is daar berm genoeg om de weg fatsoenlijk te maken

19 Wat vind je het leukste aan Nederhemert;
De saamhorigheid, het 'ons durpke' gevoel. Er voor elkaar zijn in voor- en tegenspoed.

20 Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen;
Degene aan wie jullie de volgende keer deze 20 vragen moeten stellen is Arjan Oomen, baas van Arjan Oomen Logistic Services.

De Hèmertse Held van 't eiland

Mooie jaren op 't Eiland

Jan en Ella Opschoor – Hermans

't Eiland heeft een markant echtpaar begin dit jaar uitgezwaaid. Jan en Ella Opschoor-Hermans stuurden woorden van afscheid rond "..... *Behalve de schoonheid van 't Eiland in het omringende rivierenland hebben we veel hoogtenpunten beleefd zoals de Koningslinde-festiviteiten, de Joffers-expositie, 1200 jaar Nederhemert, diverse feesten waaronder ook ons eigen Geraniumfeest, het 'dameskransje van Ella', de rommelmarkten, koopgoot, BBQ's en vanaf 2012 de Kerstavondbijeenkomsten. Heel graag hadden wij onze fijne Eilandtijd afgerond met een afscheidsborrel maar corona gooide roet in het eten. Dat vinden wij echt heel erg jammer.....*"

Kerstavond

Op het stille Eiland wordt nu alweer acht jaar op 24 december de kerstgedachte in alle eenvoud

maar juist daardoor met een groot gevoel van saamhorigheid beleefd. Een bijeenkomst in een hooischuur op het erf van een boerderij; het was de ideale locatie voor een sfeervolle kerstavond. Initiatiefnemers van dit Eilandse kerstfeest waren Jan Opschoor (1946) en zijn echtgenote Ella Opschoor-Hermans (1955). Zij woonden ruim 12½ jaar tegenover de Speeltuin en hebben hun zo geliefde Eiland begin januari jl. verlaten. Een opmerkelijk stel in de positieve zin des woords dat hun stempel mede gedrukt heeft op meerdere dorps-, gemeentelijke- en regionale items. Vlak vóór hun verhuizing spraken zij zich uit over de reden van hun vertrek, over de mooie jaren op 't Eiland en over hun nieuwe woonbestemming.

Afscheid

Terug naar kerst 2020. Jan en Ella hadden graag de eerdergenoemde Eilandse kerstbijeenkomst met de hun zo bekende dorpsgenoten meebeleefd. Het zou voor hen een mooi moment geweest zijn om afscheid te nemen van de Eilanders. Het liep helaas anders; de bijeenkomst moest vanwege corona worden geannuleerd. Toch werd er op 30 december door Walter Esch voor Jan en Ella een afscheid georganiseerd en wel in de vorm van een defilé waaraan vrijwel alle eilandbewoners deelnamen. Vóór de woning aan Kerklaan 1 kon men op een gereserveerd tijdstip gedag zeggen, een vriendelijk woord spreken, een aardigheid achterlaten. Een afvaardiging van de Dorpsraad Nederhemert was aanwezig, die aan Jan, zeer tot zijn verrassing, de oorkonde en bloemen overhandigde behorend bij de verkiezing tot Hèmertse Held 2020. Wat een eer! Wat duidelijk werd tijdens dat defilé was dat er op Zuid een groot gevoel van verbondenheid heerst. In een openhartig gesprek vertellen Ella en Jan hun verhaal.

Heusden leek ideaal

"We woonden in Tilburg met alle voorzieningen en veel culturele activiteiten dichtbij. Toch kriebelde het al langere tijd, de zin om op een

wat rustiger plek te gaan wonen werd steeds groter. Heusden leek in eerste instantie de ideale plek vanwege zijn kleinschaligheid en voorzieningen als supermarkt, haven, bakker en groenteboer om de hoek en vooral ook veel water. Het pand dat we op het oog hadden, ging maar net aan onze neus voorbij. Ach, nu we toch in het vestingstadje zijn, kunnen we om de teleurstelling te verwerken, wel even een rondvaart met de Wiljo maken. Na Aalburg sloeg de boot de Dode Arm in en vertelde de gids (lees: een ingesproken bandje) dat we langs het vermaarde Eiland voeren. Een gemeenschap van slechts twintig huizen maar wel met speeltuin, camping, kasteel, ooievaarsnest, brievenbus en eigen haven.” Jan was plotseling één en al oor. Dat zou wel eens interessant kunnen zijn want een van de wensen van waterliefhebber en zeiler Jan was om dicht bij de nieuwe woonstee een plekje te vinden voor de eigen boot. Het stel reed nog diezelfde middag naar het eiland, zagen het te koop staande huis met ‘bijhuis’ aan de Kerklaan, en werd op slag verliefd tijdens de bezichtiging. Jan: “Een vriendelijke mevrouw heette ons welkom tijdens de eerste bezichtiging (dat bleek Clarie Esch te zijn). Enige tijd later konden we ons Eilandbewoners noemen. Dat kan geen toeval zijn. Toch?”

Conservatorium: meer dan muziek

Jan is al even gepensioneerd maar heeft desalniettemin nog voldoende om handen. Namens de partij 50PLUS is hij bestuurslid van Waterschap Rivierenland. Ooit werkte hij in de ICT-sector maar wist aan het Conservatorium in Tilburg later in zijn leven zijn hobby te professionaliseren: koordirectie en orgel. Hij werd kort nadat het echtpaar neerstreek op 't Eiland dirigent van het Zaltbommels Kamerkoor. Met passie vertelt Jan over dat werk en de mooie concerten waar hij nog niet zo lang geleden afscheid van heeft genomen. “Studerend aan het conservatorium ontmoette ik Ella en de vonk sloeg over. Het klikte meer dan goed tussen ons en dat doet het nog steeds.”

Ella werkt nog altijd op hetzelfde conservatorium van Fontys Kunsthogescholen en coördineert zowel de toelatingsexamens van de aankomende studenten als de eindexamens van de 4^e jaars Bachelors en de Master studenten. “Een heerlijke baan”, aldus Ella. “Het contact met studenten, docenten en externe examinatoren is ontzettend leuk. Het vinden van een gepast podium waar de student het geleerde kan laten horen, zoals een kerk, kapel, theater of de Concertzaal Tilburg enz. is steeds weer een uitdaging.”

Wat vonden jullie op 't Eiland

Het moet een hele overgang geweest zijn om de stad Tilburg te verruilen voor een piepklein gehuchtje in Gelderland. Beiden: “Dat klopt helemaal. We droegen allebei een roze bril toen we hier kwamen en die verliefdheid heeft tot de laatste woondag voortgeduurd. Op deze centrale plek op 't Eiland komen veel mensen vooral wandelend of fietsend voorbij. Vanwege onze verhuizing hebben we veel tuin(decor)spullen aan de weg te koop gezet: ze vonden gretig aftrek. Dat was overigens ook steeds het geval met ons ‘winkeltje’ met aardbeien, fruit en walnoten. Niet lang nadat we hier neerstreken is het huis van binnen grondig gemoderniseerd waarmee het ook echt óns huis werd. En wat hebben we hier genoten van de moestuin, het terras, de vruchtbomen die maar appels, peren en noten bleven geven. Een sloepje in de haven, wat een luxe. Een heerlijke tijd.”

En ja, het is waar. Als je de tuin inloopt zie je dat het geheel keurig bijgehouden is. Sfeervol aangelegd, met liefde verzorgd. Dat geldt ook voor binnenshuis waar het vele licht opvalt dat ieder mens blij maakt.

Mede-bewoners

Het beste lijkt het stel voor het laatst bewaard te hebben.

“Vanaf dag één hebben we plezierige contacten met de dorpsbewoners op kunnen bouwen. We voelden ons al snel thuis of beter gezegd, er was sprake van een warm welkom. Voordat de Dorpsraad functioneerde, wist de gemeente ons te vinden voor een aantal praktische zaken. Zo konden wij een rol spelen bij het eerder genoemde kerstfeest en genoten we van het samenzijn en samenwonen met de Eilanders.

Dorkonde
Hèmerse held 2020
JAN OPSCHOOR

Dorpsraad
Nederhemert

Namens de 'Dorpsraad Nederhemert'

Saamhorigheid is wel een juist stempel als we de gemeenschap willen duiden. Wij hopen dat de in de laatste jaren nieuw gevestigde bewoners hier een fijne plek weten te vinden of al gevonden hebben”.

Toch verhuizen?

Na een ochtend vol met pluspunten komt de vraag op tafel waarom dan toch verhuizen. Ella en Jan kijken elkaar aan, wie zal het woord hierover gaan voeren? Ella: “Het is een combinatie van twee factoren. We worden ouder en ten tweede is daar het autorijden wat niet aan mij besteed is. Er hoeft maar iets te gebeuren of je bent vreselijk onthand als je geen auto rijdt en je in het buitengebied woont.” Jan vult aan: “Onze nieuwe plek is eind 2021 een fraai appartement met uitzicht op Abdij Koningsoord te Berkel-Enschot met alle voorzieningen en toch ook de natuur dichtbij. Daar hopen we samen nog vele mooie jaren te wonen. Een nieuwe plek, een nieuwe uitdaging want stil zitten kunnen wij niet; ook daar zal vast een zinvolle invulling gegeven kunnen worden aan onze vrijwilligersuren.”

“Eiland Nederhemert,

.... ik zag je: en wat ben je mooi. Wij vonden het fijn er te zijn”

Jan Opschoor was in de regio maatschappelijk erg betrokken; een greep uit zijn activiteiten:

Bestuurslid Stichting Matthäus Passion Zaltbommel

Dirigent-artistiek leider Zaltbommels Kamerkoor (bijna 10 jaar, tot aan zijn 50-jarig dirigentenjubileum)

Adviseur Commissie ‘wind-energie’ Coöperatie Bommelerwaard

Bestuurslid Stichting Jacob Van Eyck Festival Heusden

Secretaris Probusclub Bommelerwaard

Algemeen Bestuurslid Waterschap Rivierenland

Tekst: Henk Poelakker

Foto's: privécollectie Ella en Jan

De nieuwe bewoners van dit pand zijn Pieter en Karin Akkermans. Zij stellen zich elders aan ons voor

Eilandse speeltuin *toch* open

Eilandse Speeltuin toch open.....

Waarom staat er het woordje -toch- in de kop? Wel, het was even onzeker of de meer dan 100-jarige Speeltuin na het vertrek van de familie Kastelijn wel een doorstart kon maken. Ja maar, er was toch al een opvolger in de persoon van Fons Alders, de man die nog altijd op 't Eiland woont.

Laten we het verhaal niet te ingewikkeld maken maar ons richten op de feiten. Decennialang was Staatsbosbeheer eigenaar van de gronden van de Speeltuin. De familie Kastelijn huurde de grond en was eigenaar van de speeltoestellen, het restaurant, het terras enz. Daar kwam in 2018 een einde aan toen de familie Van Wassenaer in het bezit kwam van de gronden. Richard Kastelijn vond dat het moment om te stoppen met het beheer; hij verkocht huis en speeltuin aan de familie Van Wassenaer.

De nieuwe man werd de eerder genoemde Fons die vorig jaar opgevolgd werd door Robin Boot (1986).

Corona

Los van de Speeltuin ging Robin in 2020 voortvarend van start met zijn Evenementenbureau Proest in Breda. De agenda van Proest stond begin 2020 bomvol. Corona gooide roet in het eten: binnen één week was die agenda compleet leeggelopen. Dat was flink slikken, wat nu? Robin: "Gelukkig ging eind mei de telefoon of ik interesse had in een Speeltuin-avontuur en dat tot het einde van 2020. Na het zien van deze plek op 't Eiland zei ik volmondig ja. Vanaf 10 juni ben ik vorig jaar begonnen en hebben we een hele goede zomer gedraaid. Toen half oktober vanwege Corona de Speeltuindeur op slot ging, kwam er een einde aan mijn avontuur op 't Eiland.

Dan wordt het 2021 en belt de familie Van Wassenaer met de uitnodiging om nog eens te praten. Dat was het begin van toch een doorstart, met heldere afspraken: verbouwingen, uitnodigende menukaart, benadrukken dat deze stek uniek is voor jong en oud. Wat dat laatste betreft: wees eerlijk, dit is toch ook een fantastische plek voor een horecagelegenheid?! Deze Speeltuin, daar spat de nostalgie vanaf. Hier speelden de opa's en oma's al in de jaren vijftig, hier zaten de ouders in de jaren negentig op de familieschommel en hier willen de kinderen van nu, samen met papa, mama, opa en oma van de glijbaan, in de schuitjes, op de kabelbaan. Maar hoe nostalgisch het geheel ook is, het moet hier wel veilig zijn. Daartoe worden in maart ingrepen en investeringen gedaan als onderdeel van onze langetermijnvisie op de speeltuin. Ik nodig eenieder van harte uit om te komen kijken hoe we én het sfeervolle karakter én de veiligheid gestalte hebben gegeven."

Plate Gerechten

Aan het woord is een vlotte prater, iemand die de horeca als puber reeds ontdekte. "Ik begon als afwasser, klom op tot broodjessmeerder en vond het geweldig om lekkere biertjes te tappen. Ervaring heb ik opgedaan in het restaurant van een golfbaan, in een strandtent in Spanje en in hotels. Bedrijfsfeesten werden mijn specialiteit via het eerder genoemde evenementenbureau. Mijn expertise zet ik graag in, hier op het wonderschone Eiland, een heuse parel in het rivierengebied. De Speeltuin mag een laagdrempelig eetcafé worden met een menukaart waarop vooral plate gerechten voorkomen. Daarmee bedoel ik dat direct uit de keuken een compleet bord met een hoofdmenu wordt geserveerd. Als voorbeeld: hamburger-friet-sla-saus. Ander voorbeeld: spareribs, friet en sla. En wat te denken van een overheerlijke Hollandse pannenkoek, zo uit de pan op een groot bord. Die pannenkoeken komen dit jaar zeker weer terug! Mijn doel is dat alle medewerkers in principe alle onderdelen van dit vak onder de knie gaan krijgen. Je staat dus niet alleen in de bediening of alleen ijsjes te verkopen. Handen uit de mouwen want ook jij kunt én een bestelling opnemen én een heerlijke cappuccino maken én een sorbet op deskundige wijze samenstellen. Wij zullen hier als een echt en vooral hecht team aan de slag

gaan. En ja, ik geloof echt in dat concept. We laten de Speeltuin weer bruisen. Van hieruit een mooie wandeltocht, voor de fietser zijn we een heerlijk rustpunt, voor dat jubileum, voor die verjaardag of dat 12½ jarig huwelijk bieden we een compleet pakket met drankjes, hapjes, een warm en koud buffet. De lokale ondernemer met zijn bekende streekgebonden specialiteit wil ik hier nadrukkelijk bij betrekken. Geniet bij ons op het terras van die overheerlijke Hèmertse Mik van bakker Van Keulen."

Entree

De Speeltuin op 't Eiland blijft dus bestaan. Beheerder Robin heeft er zichtbaar zin in, straalt gretigheid uit en wil de menukaart uitbreiden in vergelijking tot afgelopen jaar met vegetarische maaltijden alsmede visgerechten. "De entree van de Speeltuin blijft € 1,50 voor de kinderen. Wat mijn voorgangers terecht hebben willen voorkomen is een openbaar toegankelijke speeltuin. Wat zij niet wilden (en ik dus ook niet) is dat vader en moeder een half uurtje gaan wandelen rondom het Kasteel en de kinderen gratis laten spelen. De opbrengst zal ten goede komen aan het behoud van dit, en nu zeg ik het wat formeel, cultuurhistorische prachtige plekje."

Expositie

Ook dit jaar zal De Speeltuin ruimte bieden aan kunstexposities.

Meneer Appel exposeert zijn kunstwerken vanaf de aanstaande opening. Deze autodidact schenkt de opbrengst van zijn werk aan een goed doel en dat is Inloophuis TOON te Waalwijk. Dit huis biedt kankerpatiënten en hun naasten een veilige plek om even een ochtend te ontspannen. Talloze vrijwilligers zetten zich in voor activiteiten als yoga, voetmassage, schilderen, wandelen, koken enz. Door een kunstwerk aan te kopen steunt u dit mooie doel. Bijzonder bij meneer Appel (is hij familie van de beroemde Karel?) is dat de koper min of meer zelf de prijs bepaalt. Hoe dat in zijn werk gaat? Bij ieder werkstuk wordt een minimumprijs genoemd; is de bezoeker overtuigd van een hoger bedrag dan mag hij/zij het kunstwerk direct meenemen en afrekenen aan de bar.

Henk Poelakker

Column Jan van Wijk

Families Biesheuvel en Remmerde

Fam. Biesheuvel

In de buurt van Babyloniënbroek ligt de Biesheuvelweg en een doodlopend stuk daarvan: Biesheuvel. Ene Jan Biesheuvel is volgens oude bronnen daar in de buurt geboren in het jaar 1488. Van hem stammen de Hemertse Biesheuvels af. Deze voor Hemertse begrippen vrij kleine familie heeft dus bekende oeroude wortels. Ook in Aalst wonen Biesheuvels. Jaantje Exalto was een vriendin van mijn moeder die precies even oud was als zij. Zij was getrouwd met Peer Biesheuvel en woonde in Aalst aan de Hambloksestraat schuin tegenover de voormalige pastorie van de Hervormde Gemeente.

Van de Hemertse Biesheuvels is Teunis Biesheuvel van de Kade met zijn vrouw Bartje v.d. Zalm nog wel bekend onder ons. En niet te vergeten zijn zus Teun Biesheuvel, die beter bekend stond als Teun de baker. Die woonde met haar man Hentje de Weerd op Maasdijk 86. Hun zoon Arie woonde met zijn vrouw Riek de Kuijper in andere vertrekken op dit adres. Een andere broer van Teun was Jan Hen, de vader van Arie (Aai) Biesheuvel. Jan Hen overleed in 1948, hij was getrouwd met Grietje Baks. In de Nijendijk stond zij bekend als 'de oude Griet'. Als zij het over haar overleden man had, noemde zij hem steevast 'Bieske'. Zij kwam bij ons thuis nogal eens langs wandelen als zij naar schoonzus Teun op bezoek ging. Onze buurvrouw Letta van Loon had eens haar ramen laten schilderen en de houten latten tussen de ruiten helemaal wit laten maken. Griet vond dat maar niks: zij vond dat deze latten bovenop groen moesten zijn en alleen de stopverfranden wit: zo hoorde het! Daarom 'keurde zij dat stuk van Letta's schilderwerk af', zo zei zij. Mijn vader werd door Griet ieder jaar uitgenodigd om bij haar de heg te knippen en zij schonk dan altijd een borrel - een jonge jenever - voor hem in. Hoewel ze niet meer zo goed kon zien, zag ze precies hoe ver het glaasje vol kon!

De zus van Jan Hen, Teun en Teunis was Geertje, de oma van mijn voormalige buurjongens Johan, Gijs en Marius (Maske) Verheij.

De voornamen van de Biesheuvels zijn veelal: Arie, Jan en Cornelis. Heel vroeger komen we een Gelewijn, een Quirein en een Sebastiaan tegen.

Fam. Remmerde

We komen nu toe aan een bekende Hemertse familie, die van onze molenaar Wim Remmerde. Hij stamt uit een oud molenaarsgeslacht dat afkomstig is uit de Betuwe. De oudst ons bekende telg is Jan Remmerde die in 1761 in Ochten werd geboren. Zijn zoon Arie kreeg een zoon die hij 'Remmerd' noemde. Dat is een bijzon-dere voornaam omdat hij bijna gelijk is aan zijn achternaam. In het jaar 1862 kreeg deze Remmerd een tweeling: Willem Johannes en Remmert Jan, (de d van Remmert wordt dan dus een t). Deze tweelingbroers staan op de molen aangeduid als 'Gebr. Remmerde 1862'. Die Willem trouwde met Margaretha van Duijnen en was de vader van Remmert, de vader van de huidige Wim. Deze heeft op zijn beurt weer een zoon met als doopnaam Remmert (Remco). Als ik het goed heb, woont die nu in 'het meulehuis'. Het is altijd mooi als de geslachten elkaar zo opvolgen en ook nog in hetzelfde familiehuis gaan wonen. Zij zetten zo de familietraditie voort.

Wij herinneren ons nog andere familie-leden in Hemert: Frits die op Nieuwstraat 10 woonde met zijn vrouw Truus Ouwkerk. En Riek, echtgenote van Gij(s)bert van Ooijen (de Kie) van de Kade.

Verder hoeft ik hierover niet uit te weiden. Over de molen en zijn geschiedenis en zijn eigenaars is reeds veel bekend, denk ik.

Jan van Wijk

Fietsclub TOP

Fietsclub TOP Nederhemert

Hallo allemaal.

Meestal vraagt Dirk Brugmans rond deze tijd of wij al weten wanneer we gaan fietsen, want dan plaats hij de datums voor ons in de Dorpskrant. Maar dit jaar kunnen wij alleen maar afwachten of wij nog met de groep kunnen gaan fietsen wegens het coronavirus.

Het was een nare en moeilijke tijd vorig jaar door de corona, maar niet alleen door het virus want enkele leden van onze fietsclub zijn overleden.

Allereerst overleed Jan Bouman. Hij was de laatste tijd niet meer zo actief, zijn gezondheid liet het afweten, maar dat kwam ook door de zorgen die hij had om zijn vrouw Dina die al eerder overleden is. Zoals wij ook allemaal weten is Anna van den Oever overleden rond de kerstdagen.

Anna had de naam van onze fietsclub bedacht: 'FIETSClub TOP'. Ze was samen met haar man Arie bijna altijd van de partij als wij gingen fietsen.

En als Celia of ik niet konden dan was Arie altijd bereid om de groep te begeleiden.

Anna zal door iedereen zeker gemist worden, want ze had altijd iets te kletsen. En wat had ze een plezier als Celia of ik de weg weer eens kwijt waren.

Ook wij missen onze tripjes, want het was toch even een lekker uitje met de fiets en ergens stoppen met ons allen om koffie, een biertje of een wijntje of een ijsje voor de liefhebbers te nuttigen. Altijd gezellig onder elkaar.

Laten wij hopen op betere tijden zonder corona en dat wij nog eens met ons allen kunnen gaan fietsen.

Een hartelijke groet van Celia en Cor.

Fietsclub TOP Nederhemert

Heel Hèmert ruimt

Heel Hèmert ruimt!

30 september 2020 kwamen Mirjam van Oossanen en Lydia den Hartog op het idee een app-groep aan te maken: de ruil en weggeef app. Het idee achter deze app is om al je overbodige spullen een nieuw leven te geven door deze te verkopen, te ruilen of weg te

ook maar nodig is, zwemschoentjes, decoratie voor in huis, meubels, schoenen, boeken, huisdieren, speelgoed, kleding... enzovoorts.

Er wordt van alles verhandeld op een leuke en gezellige manier met elkaar! Heb je iets nodig dan stel je de vraag in de app en via een privé

geven. Je overbodige spullen gaan nu niet meer naar het vuilnis of naar de stort, maar belanden op de app!

De groep telt inmiddels 160 leden, en er komen wekelijks nieuwe leden bij. Dat de app zo'n succes zou worden, dat hadden de dames nooit durven dromen. Er werd zelfs vanuit het dorp meegedacht voor de groepsnaam: Heel Hemert Ruimt. En er werd een bijpassende profielfoto ontworpen. Het is geweldig om te zien hoeveel spullen er via de app verhandeld worden.

Daarnaast is het ook ontzettend leuk dat we elkaar in deze tijd zo kunnen helpen met wat er

bericht krijg je eigenlijk altijd wel een antwoord van iemand uit het dorp! Hoe leuk is dat....

Wil je iets verkopen? Dan plaats je een foto van het artikel met de prijs erbij in de groep en voor je het weet is het verkocht! Het is echt gigantisch hoe snel dat gaat.... Iedereen is erg enthousiast en dat is ontzettend leuk! Het voordeel is: je hoeft er nooit het dorp voor uit!

Heb je ook spullen waar je vanaf wil of juist naar op zoek bent, en woon je in Nederhemert of Wellseind? Dan kan je je aanmelden op dit nummer: 0657065768

Van de brandweer

Schoorsteenbrand

Voorkom schoorsteenbrand, stook veilig

Het klinkt als een zware storm in het rookafvoerkanaal. Anderen hebben het over 'een loeiend geluid'. Van buitenaf zie je de vlammen uit de schoorsteen opstijgen. De schrik zit er in elk geval meteen in: schoorsteenbrand!

Ook in Nederhemert wordt elk jaar de brandweer meerdere keren gealarmeerd voor een schoorsteenbrand.

Wat is een schoorsteenbrand

Het loeiende geluid in de schoorsteen is de zuurstof die een schoorsteenbrand aantrekt.

Een schoorsteenbrand ontstaat doordat de aanslag in de schoorsteen vlam vat. Die aanslag kan roet zijn maar ook het zeer brandbare creosoot. Nat of rot hout veroorzaakt creosoot in het rookkanaal. Dit zijn onverbrande brandstofdeeltjes die zich tegen de schoorsteenwand afzetten en kunnen aankoeien tot een dikke laag teerachtige substantie. Creosoot ontbrandt bij circa 500°C. Een temperatuur die in het rookkanaal makkelijk wordt behaald.

Smoren

Creosoot kan ook ontstaan als een vuur in een kachel 'gesmoord' wordt. 'Smoren' is als de luchttoevoer van de kachel wat afgeknepen wordt. Er komt dan dus minder zuurstof bij de verbranding. Zo wordt de hitte van de kachel wat getemperd. Alleen ontstaat zo wel een onvolledige verbranding, waardoor creosoot meer kans krijgt.

Een schoorsteenveger schraapt met een stalen borstel de wand van de schoorsteen schoon. Als de creosoot erg vast zit, is een 'ramoneur' nodig waarmee de creosoot van de wand wordt verwijderd.

Schoorsteenbrand? Blus nooit met water

Als je een schoorsteenbrand blust met water ontstaat er stoom. Een liter water wordt omgezet in 1700 liter stoom en dat kan de schoorsteen niet snel genoeg afvoeren. Het rookkanaal kan dan scheuren en soms ontstaat er zelfs een explosie. Zet daarom altijd een emmer zand of zakje (1 kilo) zout in de buurt; daarmee kun je het vuur doven. Het zout op het vuur drukt de zuurstof weg.

De Zwitserse methode

Genieten van je kachel of haard en tegelijkertijd het risico op brand verkleinen, kan door te stoken volgens de omgekeerde methode. Dit wordt ook wel de Zwitserse methode genoemd. Deze stookmethode zorgt voor minder aanslag in de schoorsteen.

Ga als volgt te werk:

- Open de luchttoevoer van je kachel.
- Leg in de lengterichting grote blokken hout.
- Dwars erbovenop leg je blokken van dezelfde grootte.
- Hier bovenop leg je in de lengterichting blokken van ongeveer drie centimeter dik.
- Dwars bovenop de vorige laag leg je weer blokken van ongeveer drie centimeter dik.
- Vervolgens plaats je in de lengterichting blokken van twee centimeter dik.
- Plaats aanmaakblokjes tussen de laatste twee lagen.
- Dek de stapel af met wat sprokkelhout.
- Nu kun je de aanmaakblokjes aansteken.

Door het vuur van boven naar onder te geleiden, komen er minder schadelijke stoffen vrij. Houd de luchttoevoer open, ook als het vuur uit is. Pas als de blokken niet meer zichtbaar gloeien, kan de luchttoevoer dicht.

Zo voorkom je schoorsteenbrand:

- Laat je schoorsteen minimaal jaarlijks vegen.
- Kies een bedrijf dat is aangesloten bij Algemene Schoorsteenvegers Patroons Bond (ASPB).
- Zorg voor een emmer met zand naast de open haard/kachel/schoorsteen.
- Gebruik aanmaakhoutjes bij het aansteken (nooit benzine of spiritus!).
- Stook volgens de Zwitserse methode.

Schoorsteenbrand?!

- Hoor je een loeiend geluid in het rookkanaal? Kom direct in actie!
- Blus nooit met water!
- Doof snel het vuur in de haard met zand of zout, om rook in huis te voorkomen.
- Sluit direct hierna de schoorsteenklep.
- Sluit de luchttoevoer van de kachel, of bij een open haard de deurtjes.
- Bel 1-1-2.
- Ventileer direct na het doven van het vuur de ruimte. Er zou koolmonoxidevorming kunnen plaatsvinden. Plaats bij de kachel of haard daarom een CO-melder aan het plafond...

Hèmerts dialect

Hèmers Dialect.

Corona-moe, schatsen en ut veurjoar.

Corona-moe, dè lèes du nog wellus in de kràant. Nou, dè zei ik ok wel un bietje. We hebbe un inhaolslag gemakt mee inenten, dus dè is un goei tèken. Un hoop miensen weten ut altijd bèter, mèr nou hurde ze nie. Die hoge heren in Den Haag hadde al gezeet dè die mondkapkes nie echt werkte, mèr heel Nederland wilde toch die dingen op dur toeter, want dè deeje ze in de rest van de weruld ok. Dus overal stress, waant ik zei m'n kapke vergetuh in m'n jas te doen of d'r kwam er eene de winkel in die um nie op had. Motte die mèden bij d'n Coop of bij Vos es un pliesieagent dur achteroan. En hed ut nou echt geholpe? Dè zullen we ègelijk nooit weten, mèr ik dink dè dieje aanderhalve meter zat was gewiest.

We hebbe wel lekker kunne schatsen war. D'n ijsclub had un bietje pech mee d'r ijs doar oan de Neije Steeg, maar chapeau vur die miense, waant ut is doar verrekus koud soms als ge doar heel d'n dag mot stoan. Misschien motte ze doar un poar van die doeken langs de baon zette vur de weind. Mee un poar sponsers erop. Bij d'n Put zag ik ok un hoop miense schatsen. Dè was wel un mooi gezicht die miense overal op ut ijs, effe gezellig meej mekoare un rondje moake en un bietje buurte. Ut was wel vrimd mee ut weer, de eene wèek stonden de miense nog op un dikke loag ijs en un week loater konde bijna un korte broek oan doen.

Mèr we gaan wer noar ut veurjoar toe inmiddels. Ut lèkt wel of d'n natuur un bietje van slag is, waant un hoop blommekes kwame al vruug mee hun kopke boven de grond. Hopeluk wordt ut un bietje mooi weer zo dè we wer lekker noar buiten kunnen. Waant iedereen is doar wel oan toe, dè kunde wel zien es de zon un bietje schijnt. D'n dijk is dan net un racecircuit, zoeveul miense komme er dan overheen. Wàandulle, fietse, mee dun auto en ok nog 700,000 moters. Mar ja, gif ze is ongelijk, ik lop

ok gère un rondje over d'n dijk. Bietje over de Maos turen, dè vervèelt nooit.

schàtsen

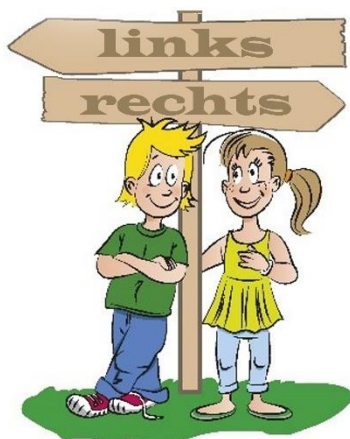
pliesie

blommekes

Veilig verkeer

Aan welke kant kun je het beste lopen

Als je ergens wandelt waar geen stoep is, moet je als wandelaar op het fietspad of op de weg lopen. Maar aan welke kant kun je dit het beste doen? Tegen het verkeer in

of juist met het verkeer mee?

Vanwege de corona zijn we massaal naar buiten gegaan om toch die zo nodige frisse neus te halen en voldoende te bewegen. Veel mensen hebben dan ook het wandelen (her)ontdekt. En met het behouden van de 1,5 meter afstand tot elkaar leidt dit onderweg wel tot de nodige vraagstukken: aan welke kant van de weg moet ik nu eigenlijk lopen en hoe kan ik voldoende afstand bewaren?

De regels

Dit legden we voor aan Rob Stomphorst, woordvoerder van Veilig Verkeer Nederland. "Er gelden een aantal basisregels in het verkeer. Zo moeten voetgangers gebruik maken van een trottoir of voetpad. Als dit niet beschikbaar is, mag er op het fietspad gelopen worden. Ontbreekt ook het fietspad, dan mag de voetganger gebruik maken van de uiterste zijde van de weg."

Eigen inzicht

Tot 1993 was je als voetganger verplicht om links van de weg te lopen, maar die bepaling is komen te vervallen. "Het is dan aan de voetganger om naar eigen inzicht te kiezen voor de veiligste situatie. Dat kan links van de weg zijn, maar afhankelijk van de wegindelingen en

de situatie dus ook aan de rechterkant van de weg."

Omdat iedere verkeerssituatie anders is, is er geen eenduidig antwoord te geven op de vraag aan welke kant van de weg je het beste kunt lopen. "Wij adviseren om in de meeste gevallen links van de weg te lopen. Zo zie je tegemoetkomend verkeer aankomen en kun je makkelijk anticiperen op wat er gebeurt. Een tegemoetkomende fietser bijvoorbeeld, die vergeet om 1,5 meter afstand te houden. Je kunt gemakkelijk contact met elkaar maken en waarschuwen of je stapt even de berm in (wel uitkijken voor hondenpoep). Maar er zijn genoeg situaties te bedenken om te kiezen voor de rechterkant van de weg. Denk hierbij aan een onoverzichtelijke binnenbocht, of een dichtgegroeide berm waar je geen ruimte hebt om uit te wijken. Als je wilt oversteken doe dat dan op een veilig moment en op een overzichtelijk punt."

Als voetganger beslis je dus zelf waar jij het 't veiligst vindt om te lopen. Hiermee kun je anticiperen op de verkeerssituatie van dat moment. Dat betekent in de praktijk dat de ene wandelaar er voor kan kiezen om links van de weg te lopen, waar een ander kiest om in dezelfde situatie rechts te lopen, omdat van uit de eigen optiek bepaald wordt wat de veiligste optie is.

Als tip geef we je nog mee: Draag in het donker een reflecterend vestje en lampjes om goed zichtbaar te zijn.

Corona

In deze coronatijd is het nog meer zaak om goed op jezelf en je omgeving te letten. Houd in deze tijden ook de richtlijnen van het RIVM aan. Maar 1,5 meter afstand bewaren van andere weggebruikers kan best lastig zijn, zeker als het drukker is op de weg.

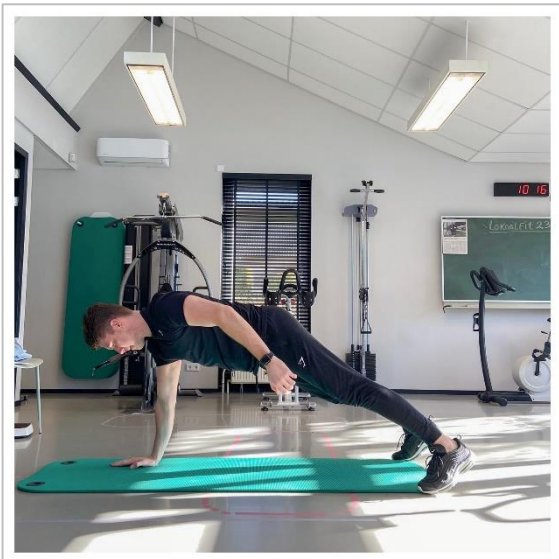
VVN, afdeling Nederhemert

Trainingscentrum “Lokaal Fit 23”

Trainingscentrum Lokaal Fit 23 | Bewegen tijdens een lockdown.

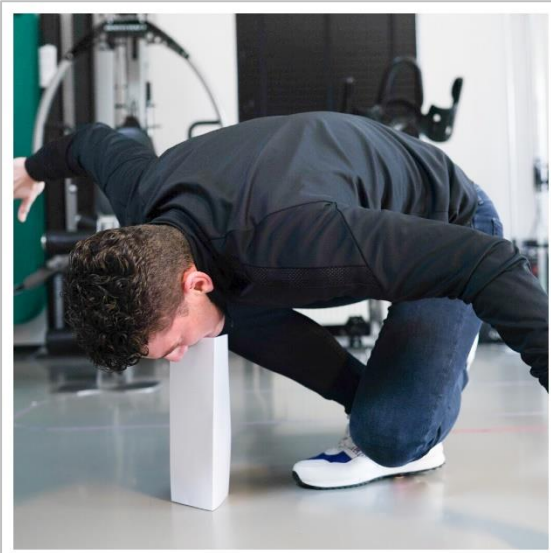
Helaas ging het niet door. De open dag in maart 2020 van ons nieuwe trainingscentrum in het gezondheidscentrum moest afgezegd worden in verband met Corona. Toen hoopten we nog dat het later in het jaar kon, maar nu zijn grote groepen mensen helaas voorlopig nog bijna ondenkbaar.

Ook het sporten is een grote uitdaging geweest. De ene keer mocht het wel, de andere keer niet. Ook nu, tijdens dit schrijven in de laatste week van februari, kunnen we nog geen mensen binnen ontvangen. Wel sporten we inmiddels weer buiten met aangepaste regels, opgesteld door het RIVM. Maar stil zitten doen we natuurlijk niet. Zo krijgen leden wekelijks oefeningen toegestuurd per e-mail en kunnen ze vanuit huis deelnemen aan livestreams via computer/tablet of telefoon.

Begin dit jaar bedachten we een challenge om onze leden thuis in beweging te houden. Een drie weken durende uitdaging waarbij allerlei opdrachten voltooid moesten worden.

Van een aantal stappen wandelen, bedenken van gezondheidstips, opdrachten bij zonsopgang en -ondergang tot bijvoorbeeld een balansoefening. Doen jullie er eentje mee? Vouw een papiertje dubbel en zet deze op de grond. Vervolgens ga je op een been staan en pak je het papiertje met je mond op, zonder met je andere voet de grond aan te raken. Lukt het? Leuk als je het resultaat met ons deelt op Facebook of Instagram! Tag/benoem ons, zodat we ze ook kunnen zien. We zijn benieuwd.

LOKAAL²³ FIT

De welverdiende winnaar van de challenge, Sjenine Kreling, won een echt Hèmerts pakket met producten van winkeliers in Nederhemert.

Alle sportactiviteiten vinden plaats onder begeleiding van een fysiotherapeut. Er wordt fitness, pilates en circuit-training gegeven op alle niveaus en van jong tot oud. Daarnaast leuk nieuws: we gaan ook weer starten met

bootcamptraining buiten. Kijk voor meer informatie op www.lokaalfit23.com.

Vind je het leuk om ons te volgen? Kijk dan op Facebook en/of Instagram op: @fysiocompanynederhemert. Hier vind je veel leuke weetjes over leefstijl, oefeningen en bijvoorbeeld gezonde recepten, zoals onderstaande koolhydraatarme crackers.

Sneeuwpret in Hèmert!

Een paar dagen sneeuw en ijs!

Nieuws van het gezondheidscentrum

Er is weer nieuws vanuit de huisartsenpraktijk in Nederhemert.

We beginnen met het personeel.

Huisarts in opleiding

Dokter Garritsen heeft afscheid genomen. Zij heeft haar eerstejaars huisartsenopleiding afgerond.

Vanaf 1 maart komt Charlotte Moree ons team versterken.

Hier stelt zij zich aan u voor: Mijn naam is Charlotte Moree. Ik ben 33 jaar en ben sinds 2017 basisarts. Ik heb gestudeerd in Utrecht, waar ik ook woonachtig ben. Na mijn afstuderen heb ik gewerkt als arts in ziekenhuis Gelderse vallei in Ede. Sinds 2019 ben ik in opleiding tot huisarts waar ik begon in een huisartspraktijk in Utrecht en later werkervaring heb opgedaan bij de Spoed Eisende Hulp in Zutphen, bij een psychiatriepraktijk in Zeist en bij een verpleeghuis in Utrecht. Ik zal aankomend jaar werkzaam zijn als huisarts in opleiding onder begeleiding van dr. Van den Dool van huisartspraktijk De boterbloem. Ik kijk uit naar deze start en hoop u allen te mogen begeleiden en adviseren waar nodig.

Vanaf 1 april komt er ook een apothekersassistente in opleiding.

LSP (Landelijk Schakel Punt)

We zijn bezig in kaart te krijgen wie van onze patiëntenpopulatie nog geen toestemming voor LSP heeft gegeven. Als u toestemming geeft, gaat u ermee akkoord dat uw medische gegevens gedeeld kunnen worden met bijvoorbeeld een huisartsenpost of specialist in het ziekenhuis.

Voor meer informatie over dit onderwerp, kunt u gerust een kijkje nemen op onze website. Daar kunt u een toestemmingsformulier downloaden onder het kopje *Toestemming*. Het is ook mogelijk ons hiervan telefonisch op de hoogte te stellen.

COVID-19 vaccinatie

Voor de doelgroepen die de huisarts mag vaccineren, krijgt u een uitnodiging van uw huisarts. Via het landelijke nieuws wordt deze informatie verstrekt.

Op onze website staat een link naar Thuisarts.nl waarop de actuele informatie rondom COVID-19 te vinden is. Deze website wordt continu geüpdatet.

Dossier OPEN

U kunt online uw zorg regelen wanneer het u uitkomt. Dit kan op 2 manieren: Met de Uw Zorg online app en op onze website. U kunt dan altijd uw medische gegevens zien. Uw gegevens zijn beveiligd.

Regel met
gemak
uw zorg
online

Herhaalrecepten
aanvragen

Op tijd medicijnen
innemen

Persoonlijk
meditatieoverzicht

Uw dossier inzien

Medicijnen

Bekijk uw medicijngegevens. En vraag voor medicijnen die u vaak gebruikt online een herhaalrecept aan.

Berichten

U kunt een vraag stellen aan uw huisarts en een bijlage of foto meesturen. U krijgt een melding

als uw huisarts uw vraag heeft beantwoord. Let op: bel voor spoedvragen altijd onze praktijk.

Afspraken

U kunt een afspraak maken wanneer het u uitkomt. Dat doet u in de online agenda.

Uw dossier

In uw medisch dossier staan uw gegevens over uw gezondheid. Bijvoorbeeld uw klachten en

ziektes, medicijnen, uitslagen van onderzoeken. Er staat ook informatie over uw huisartsbezoeken vanaf 1 juli 2020.

Hulp nodig bij het aanmaken van een account? Informeer bij onze medewerkers in de praktijk. Wij helpen u graag.

Met een hartelijke groet,
medewerkers Huisartsenpraktijk van den Dool

Even lekker ontspannen met een kleurplaat

Voor denkers en doeners

Snelle boot

Dit heb je nodig:

- wattenstaafje
- afwasmiddel
- een snelle boot (->)
- een teiltje water
- papier + potlood / schaar

Wat ga je doen?

- Knip het bootje uit of teken het na.
- Leg het bootje voorzichtig in het water met de achterkant naar de rand van de teel.
- Doe een druppel afwasmiddel aan het wattenstaafje.

En nu? varen maar!

Stip voorzichtig met het wattenstaafje in de opening aan de achterkant. Als het goed is, schiet het bootje weg! Probeer het met verschillende bootjes en kijk welke het snelste is!

Geheime boodschap

Wil je geheime berichtjes sturen naar iemand? Dat doe je zo! Probeer het maar uit!

Dit heb je nodig:

- Citroen
- Wit papier
- Satéprikker
- Strijkijzer / kaars / verwarming

Wat ga je doen?

- Pers of knip de citroen uit, bewaar het sap
- Dip je satéprikker in het citroensap
- Schrijf je geheime boodschap
- Laat het drogen
- Als de ontvanger je boodschap nu op de verwarming legt of boven een kaars houdt of er met een strijkijzer overheen strijkt, komt je boodschap tevoorschijn!

Let op:

- Vraag je ouders/verzorgers om toestemming of hulp

Rekenraadsel

Als jij mij de rij getallen hieronder kunt opnoemen zonder te spieken, dan wacht een kleine beloning!

1112423934164525563667497864898191010010

VAN:

Rekenraadsel

Hoeveel negens zitten er tussen de 0 en de 100?

- ☐ 9
- ☐ 10
- ☐ 19
- ☐ 20

..... 9

Bijzondere bloem...

Heb je je wel eens afgevraagd waar het water van een bloem naartoe gaat? Je kunt het zelf onderzoeken!

Dit heb je nodig:

- twee glazen
- twee kleurstoffen
- water
- een liniaal en een schaar of mesje*
- en natuurlijk een witte bloem, bijvoorbeeld een tulp.

Wat ga je doen?

- Doe in beide glazen kleurstof (niet te zuinig) en vul dit aan met water totdat ze half gevuld zijn.
- Knip of snijd de stengel van de bloem zo'n 10-15 cm van onder naar boven (* vraag een volwassene om hulp).
- Zet beide stengels van de bloem in een ander glas water en zet de bloem in het licht.
- Nu begint het wachten. Kijk na een uur of twee hoe het met de bloem is. Wat zie je? Voor een nog beter resultaat kun je de bloem een paar dagen zo laten staan.

Borrelfontein!

Dit heb je nodig:

- Bakzout (baking soda)
- Azijn (goedkope natuuraazijn)
- Bakje / fles / glas en een grote schaal

En voor extra spektakel:

- Glitters
- (Voedings)kleurstof
- Afwasmiddel

Wat ga je doen?

- Gooi bakzout in een glas/fles/bakje
- Azijn erbij schuimen maar!
- Voeg kleurstof, glitters en afwasmiddel toe en kijk hoe je een regeboog-glitter-borrelfontein krijgt!

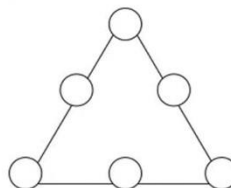
Let op:

- Vraag je ouders/verzorgers om toestemming / hulp
- Zet er een grote schaal onder voor de overstroming!
- Kleurstof kan gaan vlekken, doe voorzichtig.
- Dit experiment is niet om op te eten :-)

Rekenraadsel

Zet de getallen hieronder in de rondjes in het driehoek, zorg wel dat elke zijde opgeteld 18 is! Dit zijn de getallen: 3, 4, 5, 6, 7, 8

Rekenraadsels de oplossingen!

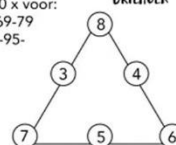
GETALLENREEKS

Hier zit natuurlijk een regeltje achter. Vermenigvuldig alle cijfers van 1 tot 10 met zichzelf en zet het antwoord ertussen. Dus $1 \times 1 = 1$ is 111 in de reeks, $2 \times 2 = 4$ is 242 in de reeks etc... Meer is het niet :-)

CIJFER 9

Het cijfer 9 komt 20 x voor:
9-19-29-39-49-59-69-79
89-90-91-92-93-94-95-
96-97-98-99

DRIEHOEK

Rare rozijnen

Dit heb je nodig:

- een glas;
- doorzichtige frisdrank met prik;
- rozijntjes (stuk of 10).

Wat ga je doen?

- Vul het glas met het frisdrank.
- Doe de rozijntjes erbij.
- Kijk wat er gebeurt!

Op & neer!

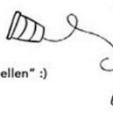
De rozijntjes zakken eerst naar de bodem, maar gaan daarna langzaam omhoog. Het koolzuur in de frisdrank zorgt voor kleine belletjes. Die belletjes nemen de rozijntjes mee omhoog. Als de belletjes boven komen, zakken de rozijntjes weer naar beneden. Daar worden ze weer door nieuwe belletjes meegenomen naar boven. En zo reizen de rozijntjes op & neer!

Bekertelefoon

Dit heb je nodig:

- 2 papieren bekertjes
- 2 paperclips
- 1 punaise
- Iemand om mee te "bellen" :-)
- 7 meter vliegertouw

Wat ga je doen?

- Prik met de punaise een gaatje in de bodem van de bekertjes.
- Doe het vliegertouw door het gaatje. De paperclip gebruik je om aan de binnenkant van de beker het touw vast te knopen.
- Je bekertelefoon is klaar!

En nu? Bellen maar!

Ga uit elkaar staan en zorg dat het touw strak gespannen is. Praat/fluister en luister omstebeurt. Probeer ook eens wat er gebeurt als je het touw korter maakt!

Vetbol maken

VOOR DE VOGELS

WAT HEB JE NODIG?

- 1. zak vogelzaad (250 gram)
- 2. (oude) pan
- 3. 250 gram frituurvet
- 4. 5. touw of lint
- 6. een vorm: bijvoorbeeld een oud kopje, siliconen bakvorm of een melkpak

HEE DOE JE HET?

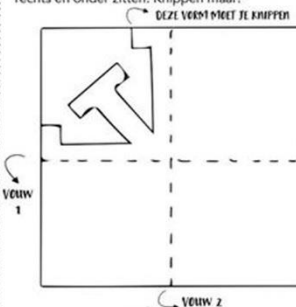
1. Je smelt het frituurvet in een pan. Doe dit altijd samen met een volwassene!
2. Wanneer het vet warm is (hoeft niet te koken) roer je er met een houten lepel voorzichtig de zaden door.
3. Vervolgens wacht je nog even totdat het vet met de zaden iets is afgekoeld.
4. Zet ondertussen de gekozen vormpjes klaar en leg er een touwtje in zodat de vetbol straks gemakkelijk kan worden opgehangen. Heb je een oud kopje: dan kan het touw of lint straks aan het oortje.
5. Gelukt? Dan giet je het vetmengsel in de vorm.
6. Nu nog even geduld tot de vetbolletjes zijn gehard en dan kun je ze buiten ophangen!

Vouw een vlok!

Haal de sneeuwvlokken in huis! En knip er eentje van papier. Eerst vouw je het papier dubbel (1) op de stippellijn en dat doe je nog eens in de lengte (2). Zorg daarna dat je de vorm voor je ziet en dat de vouwen rechts en onder zitten. Knippen maar!

waterproef

Dit heb je nodig:

- twee dezelfde glazen;
- water en een bol wol;
- schaar, liniaal, maskingtape of stift

Wat ga je doen?

- Vul het ene glas voor de helft met water.
- Vul het andere met een klein laagje water.
- Zet bij beide een streepje of plak tape bij de waterhoogte.
- Knip een stuk draad van ongeveer 15-20 cm en maak de draad goed nat.
- Hang beide uiteinden van de draad in een ander glas en wacht een uur of twee.

Omhoog?!

Dat is gek! Het volle glas is ineens minder vol en het andere is voller geworden! De natte draad zuigt het water omhoog en dat gaat gemakkelijker vanuit het volle glas, want dat water hoeft minder ver omhoog. Daardoor stroomt het van het vollere glas naar het lagere glas!

Cocktail shaker

Geen echte cocktails hoor! Maar wel alles in 1 glas en dan 3 aparte lagen krijgen? Da's toch gek! Experimenteer je mee?

Dit heb je nodig:

- Hoog limonade/water glas
- Water
- Zonnebloemolie
- Suikerstroop (die je ook op je pannenkoek doet)

Wat ga je doen?

- Doe een laag olie in het glas
- Doe net zoveel water bij de olie het glas
- Giet er evenveel stroop bij
- Even wachten...

En? Zijn het 3 lagen geworden? Tof toch!

Let op:

- Vraag je ouders/verzorgers om toestemming of hulp!

Samen stempelen?

Zullen we samen opdag een sneeuwman stempelen? Of een sneeuwbal? Of iets heel anders?

WAT HEBBEN WE NODIG?

- potloden met een gummetje aan de bovenkant
- (acryl)verf
- dik papier of canvasdoek

WAT GAAN WE DOEN?

Het gummetje is de stempel. Die doe je voorzichtig in de verf. Er moet niet te veel en niet te weinig verf op zitten. Probeer het anders eens op een kladpapier. Je houdt het potlood vast alsof je gaat schrijven, maar dan met de gum naar onderen.

Kladstempel gelukt? Dan kun je nu echt stempelen met het gummetje, tot er geen verf meer vanaf komt. Dan doe je hem weer voorzichtig in de verf.

Zo kun je alle vormen stempelen die je maar leuk vindt!

SAMEN APPELBOLLEN BAKKEN?

Dit heb je nodig voor 4 appelbollen:

- 4 kleine appels
- 1 ei
- 4 plakjes bladerdeeg
- 2 el suiker
- Klein beetje kaneel
- Kuize: 100 gram amandelspijs of een handjevol rozijnen

En zo maak je ze:

Zet de oven op 180 °C. Schil de appels en haal het klokhuis eruit met een appelboor. Klop het ei los.

Amandelspijs: meng het spijs met de helft van het ei. Rozijnen: wel de rozijnen in warm water, dep ze droog en mix ze met een beetje suiker en kaneel.

Leg op ieder plakje bladerdeeg een appel. Vul de appel met het rozijnen of amandelspijs mengsel. Vouw het deeg tot een mooie bol om de appel. Leg de appels met de vouwkant naar beneden op een met bakpapier bekleed bakblik.

Bestrijk de bollen met het ei en strooi er suiker & kaneel over. Bak de bollen in ongeveer 25 min. goudbruin. Smullen maar!

VOOR: VAN:

Rouw

Op 16 december 2020 overleed

Gijsje van Son – Oomen

in de leeftijd van 98 jaar

Laatst gewoond hebbend: Zorgcentrum 't Slot

Op 20 december 2020 overleed

Jan Bouman

weduwnaar van Dina Goverdina Bouman - Kant

in de leeftijd van 81 jaar

Laatst gewoond hebbend: Molenstraat 38

Op 22 december 2020 overleed

Anna van den Oever - Biesheuvel

echtgenote van Arie Jan van den Oever

in de leeftijd van 68 jaar

Laatst gewoond hebbend: Hofstraat 28

Op 26 december 2020 overleed

Dirk Holl

echtgenoot van Aletta Maria van de Werken

in de leeftijd van 84 jaar

Laatst gewoond hebbend: Zorgcentrum 't Slot

Rouw

Op 15 januari 2021 overleed

Jan Hendrik Kastelijn

weduwnaar van Betsie Boere

in de leeftijd van 86 jaar

Laatst gewoond hebbend: Zorgcentrum De Lindeboom

Op 17 februari 2021 overleed

Jan Oomen

echtgenoot van Antonia Cornelia van Tuijl

in de leeftijd van 88 jaar

Laatst gewoond hebbend: Molenstraat 51

Op 8 maart 2021 overleed

Elizabeth Wolfers

in de leeftijd van 79 jaar

Laatst gewoond hebbend in Waddinxveen

Oud-inwoner en columnist van deze krant

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord	1
Nieuwtjes van de dorpsraad	2-3
Onze kleinste Hèmertsen	5-9
Nieuw bedrijf	11
Tafeltje-dekje in de sneeuw	13
Corona als je ermee te maken hebt	15
Werken in 't Slot tijdens de pandemie	16-17
Rietdekken	18-19
Rectificatie Jan en Joanne	19
Wij nemen een CD op	21-23
Uit de pastorie	24-25
Van de Wegwijzer	27
Nieuwe inwoners familie Truder	29-31
Nieuwe inwoners Sjoerd en Kim Breuger-Stockx	31
Nieuwe inwoners van 't Eiland	33
Trouwambtenaar BABS-Bente	34-35
Jubileum 40 jaar getrouwd Jan en Johanna	36-37
Jubileum 40 jaar getrouwd Gerrit en Frieda	38-39
Jubileum 45 en 55 jaar getrouwd	39
Herinneringen van Jacob Slegh	42-43
Uit vroeger jaren veemarkten	45-47
De Maas, hoe zat het ook alweer	48-49
Column de Vrouw met de hond	5-51
Twintig vragen aan Jacques kuipers	52-53
Hèmertse Held van 't Eiland	54-57
Eilandse speeltuin toch open	58-59
Column Jan van Wijk	61
Fietsclub TOP	63
Heel Hèmert ruimt	65
Van de brandweer	66-67
Hèmerts dialect	69
Veilig verkeer	71
Trainingscentrum Lokaal Fit 23	72-73
Een paar dagen sneeuw en ijs	75
Nieuws van het gezondheidscentrum	76-77
Kleurplaat	77
Voor denkers en doeners	79
Rouw	80-81
Inhoudsopgave	84

